

köşe bucak DÜNYA

www.kosebucakdunyadergisi.com.tr

temmuz - ağustos 2019 - sayı: 44 fiyatı: 18 tl

ISSN 1301-7687
771301768007

► Yerebatan ► Malatya ► Batı'nın Kudüs'ü ► Ege'de Renkli Adımlar ► Ömür Göksel Röp. ► Bisiklet

Global markaların lider temsilcisi Konya Enerji'yle, **gücünü keşfet!**

İhtiyaç duyduğunuz güç; sektörde lider markaların temsilciliğini üstlenen,
size kurumsal çözümler sunan Konya Enerji'de! **Bütün gücümüzle...**

Hayatın
içinde...

Schneider
Electric
bayisi

KONYA ENERJİ
ELEKTRİK MALZEMELERİ TİC. ve SAN. LTD. ŞTİ.

Gizli Kahramanınız™

444 42 29 • KonyaEnerji.com.tr

BUMERANG
• MEDYA •

Esenler Mh. Eski sille Cd. No:116

Selçuklu - Konya,

Telefon: 0534 815 22 95

Baskı

Babil Basım

Litros Yolu 2. Matbacılar Sit.

B Blok ZB22 Topkapı / İSTANBUL

Telefon: 0212 493 11 00

Osmanlı Dağıtım

Mustafa Demirtaş

0549 258 43 00

ABONELİK BEDELİ (6 SAYI)

100 TL (Kurumlar için 150 TL)

Köşe Bucak Dünya Dergisi T.C. yasalarına

uygun olarak yayımlanmaktadır. Derginin

isim ve yayın hakkı Ali Sami Palaz'a

aittir. Dergide yayımlanan yazı, fotoğraf

ve konuların her hakkı saklıdır. İzinsiz,

kaynak gösterilerek dahi alıntı yapılamaz.

Yayınlanan ilanların sorumluluğu ilan

verenlere aittir. Dergimizde yayınlanan

makale ve yazılarda ki görüşler yazarına

aittir. B.T Ağustos 2019 İki Aylık Yayın

Ali Sami PALAZ
alisamipalaz@gmail.com

EDITÖRDEN EDITÖRDEN

UÇAKTAN BAKINCA

Uçak yolculuğunu sevmemin nedenlerinden biride, hava-
dayken uçağın penceresinden bakınca görülmeyenler, yani
göremediklerimiz...

Her seyahatimde uçağın penceresinden bakar, bu görülmeyenleri ne kadar da önemsemişimizi düşünür dururum.

Yukarıdan bakınca 'kibir' hiç görünmez mesela. Yerdeyken orada burada pat diye karşınıza 'Ben, ben illa da ben, en mühim ben' kibriyle karşınıza çıkanlar havadayken yok hükmündedir. Su birikintisindeki karasineğin kendini kapitanıderya zannetmesi gibi, dünyanın etrafında döndüğünü düşünenleri, havadan teleskop kullanarak baksanız bile seçemezsiniz. Meğer ne kadar da ciddiye almışız egomuzu, kibrimizi, makamımızı... Kendine gel mühim insan!

Havadayken sınırları görememekten de çok mutluyum. Yerdeyken sınırın bu tarafı 1. sınıf insan şu tarafı hayvandan hallice görülüyor ya... Havadan bakınca sadece uçsuz bucaksız tarlalar, sıra dağlar, ırmaklar ve ormanı görüyor insan. Dikenli teller, duvarlarla çizilmiş anlamsız sınırlar yok oluyor. Bulutlar oradan oraya geçiyor. Kuşlar o ülke senin bu ülke benim uçuyor. Uçaktan bakınca sınırları görememekten mutluyum. Ne çok meraklıyız parçalayıp bölmeye. Evlerimizi, bahçelerimizi bile beton duvarlarla komşumuzunkinden ayırıyoruz.

Havadayken, güç, imaj, makam, servet vs. ne kadar kıymet-siz olduğunu da anlıyor insan

Uçaktan baktığımda gördüğüm şey, yaşadığımız şu koca dünya ve biz küçük insanlar... Kâinat ölçeğinde baktığımızda ise ne kadar aciz olduğumuz... Havamız kime çözemedim vesselam...

Gülümseyişle...

Ali Sami Palaz

A STAR ALLIANCE MEMBER

KONYA

dünyanın en fazla ülkesine uçan
hava yoluyla keşfet

TURKISH AIRLINES

İÇİNDEKİLER

TÜRKİYE GEZİNLER KULÜBÜ SEYAHAT BLOĞU

EN GÜNCEL
GEZİ YAZILARI
SİZLERİ BEKLİYOR !

www.bizgezginler.com

Uğur Demircan
URUGUAY

Orhan Kural
Bermuda Adı Herkesi
Korkutuyor

Timur Özkan
Antarktika

Salih Doğan
Şiraz

Yako Taragano
Yüzen Tatil Köyü: Cruise

Ahmet Coşkunaydın
Evliya Çelebi, Rüya ve
Bangladeş

Atilla Atasoy
Kırgızistan

Ali Sami Palaz
Zanzibar

Nasuh Mahruki
SEYAHAT ETMEK YAŞAMI
YENİDEN KEŞFETMEKTİR

Sevcan Akesi
Cesky Krumlov

Suat Şimşek
Benin

Mehpare Sözen
Gaziantep

F. Şiyima Akseki
Bir Doğa Harikası:
Iskoçya

Hüseyin Gökçe
ABD

İzzet Keribar
Singapur

Yekta Erdem
Titicaca Gölü

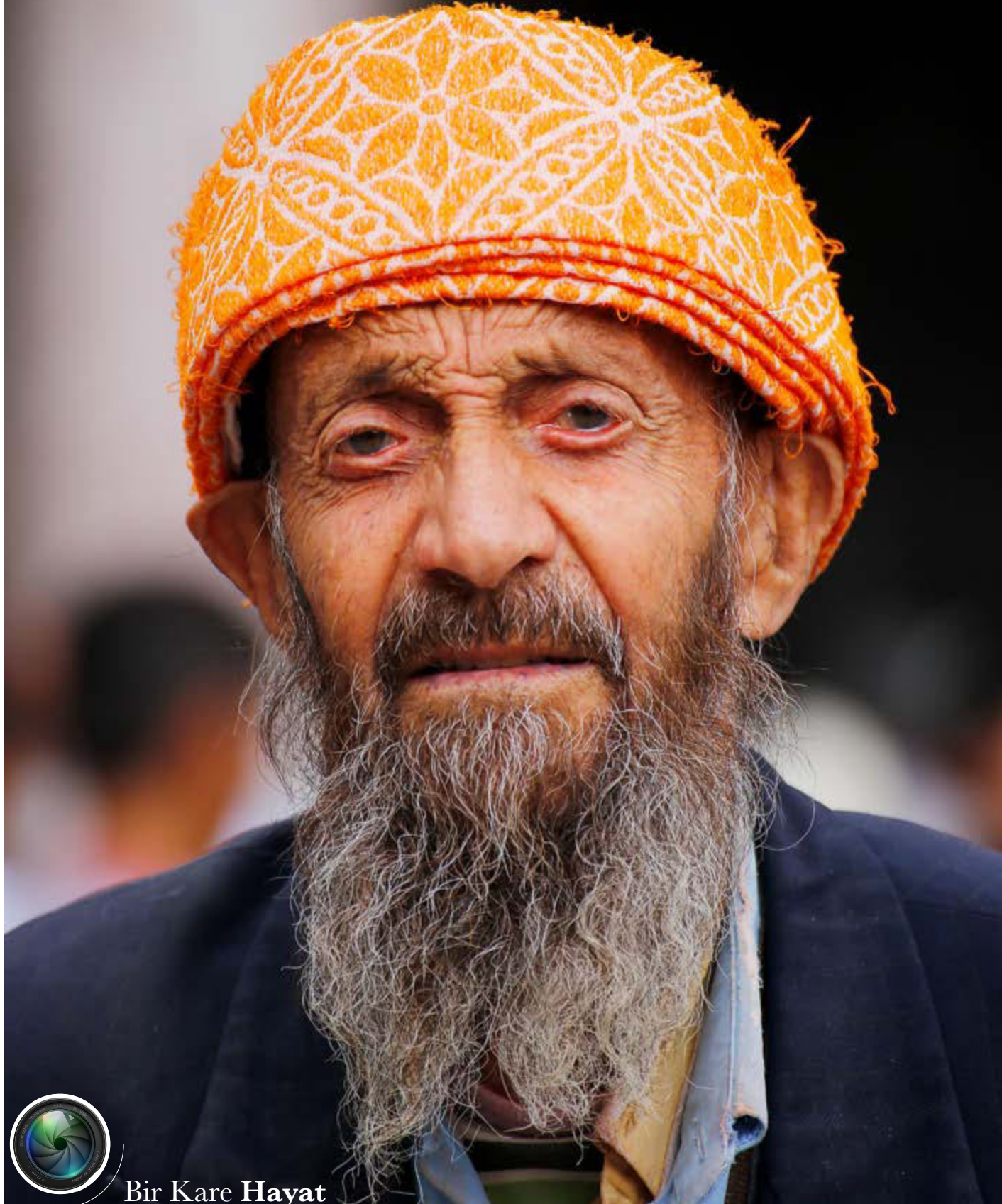

Can Topakoğlu
Bilbao - San Sebastian

Zeliha Öz
Myanmar

Onuru ve erdemi Rabb bize birer uzuv olarak verseydi,
bir çoğumuz keser atardı sanırım.
Oysa bazı insanlara ne çok yakışıyor...
Bir elbise gibi, ıslanmış bir göz gibi,
Nurlu bir yüz gibi...

Bir Kare Hayat

Fotoğraf: Mustafa BİROL

100 LİRAYA ARABA

HER
100 TL'YE
ÇEKİLİŞ
HAKKI

SON GÜN
15 AĞUSTOS

dgn.
com.
tr

KONYA
GAZİANTEP
KAHRAMANMARAŞ
İSKENDERUN
ANKARA

Bu kampanya Talipsan Mağazacılık A.Ş. tarafından Milli Piyango İdaresi Genel Müdürlüğü'nün 09.04.2019 tarihli ve 58259698-255.01.02-E.3460 sayılı izni ile düzenlenmektedir. 15.04.2019 (Saat 09:00) - 15.08.2019 (Saat 22:00) arasında Konya ilinde Merkez Ayakkabı-Çanta Mağaza, Merkez Sportive Mağaza, Merkez Tekstil, Novaland AVM Mağaza, Kampüs Mağaza, Plus Mağaza, Bosna Mix Mağaza, Real Mağaza, Gaziantep ilinde Gazimutlar Mağaza, Sanko AVM Mağaza, Suburcu Mağaza, Kahramanmaraş ilinde Maraş Caddesi Mağaza, Maraş Plaza Mağaza ve Hatay ilinde Primemall AVM Mağaza olmak üzere DGN-Doğan Çanta tabelalı mağazalarımızdan tek seferde 100-TL ve katları tutarında (her 100-TL'ye bir çekiliş hakkı) alışveriş yaparak kampanya standına gidip fiş/fatura/e-faturalarını ibraz eden müşterilere üzerinde çekiliş katılım no, ad, soyad, adres, telefon, doğum tarihi ve kampanya bilgilerinin bulunduğu bilgisayar çıktısı (Kampanyanın bitiş tarihi 15.08.2019 saat 22:00 olup katılım noktalarında son e-fatura giriş tarihi 16.08.2019 tarihinde saat 17:00'dir) verilmesine yönelik olarak yürürlüğe konulmuştur. Katılımcılar fiş/fatura/e-fatura ibraz etmek suretiyle kampanya süresince bilgisayar çıktısı alabileceklerdir. Kampanyaya konu alışverişte ürünün aynı veya misli tutarına değişimi hariç olmak üzere ürünü iade/iptal edenlerin çekiliş hakkı iptal edilecektir. Şirket internet sitelerinden yapılan alışverişler kampanyaya dahil değildir. Çekilişte 1 kişi Fiat Egea Sedan Easy 1.4 Fire 95hp 2019 Model (Birim Değeri: 82.100,00-TL) ikramiyesi kazanacaktır. Kampanya duyurulurunda kullanılan ikramiye görseli ile verilecek ikramiyenin renk ve özellikleri farklılık gösterebilir. Çekiliş katılım no, ad, soyad bilgileri dışındaki diğer bilgiler eksik olsa dahi katılımcılar çekilişe dahil edilecektir. Çekiliş 22.08.2019 tarihinde saat 14:00'da Şökran Mahallesi Başarılı Caddesi No:5/B Meram / Konya adresinde Merkez Ayakkabı-Çanta Mağazası içinde, noter huzurunda ve isteyen herkesin katılımına açık olarak gerçekleştirilecektir. Kazanan tarihleri 27.08.2019 tarihli Sabah Gazetesi Türkiye Baskısında duyurulacaktır. Asil ve yedek talihlilere taahhütlü posta yolu ile tebliğ yapılacaktır. Postada meydana gelen gecikmelerden Talipsan Mağazacılık A.Ş. sorumlu tutulamaz. Katılımcının ikramiye kazanması durumunda adres bilgileri eksik veya bilinmiyor ise gazetede yapılan ilan tebliği için yeterli olacaktır. Asil talihlilerin 11.09.2019 tarihine kadar, yedek talihlilerin 26.09.2019 tarihine kadar kimlik fotokopileri, iletişim bilgileri, ikramiye kazandıran fiş/fatura/e-faturaları ve ikramiye kazandıran bilgisayar çıktıları ile birlikte Talipsan Mağazacılık A.Ş.'nin Fevziçakmak Mh. 10704. Sk. No:1 Karatay Konya adresindeki ofisine şahsen başvurmaları ve istenilen belgeleri eksiksiz teslim etmeleri halinde ikramiyelerini almaya hak kazanacaklardır. Bu tarihlere kadar başvuru yapmayan talihliler ikramiyelerini teslim alamazlar. İkramiye tesliminde fiş/fatura/e-fatura ve bilgisayar çıktısı ibrazı zorunludur. Türkiye'de ikamet eden yabancı uyruklu kişilerin ikramiye tesliminde ikametgah tezkeresi ibrazı zorunludur Talipsan Mağazacılık A.Ş. çalışanları ile 18 yaşından küçükler kampanyaya katılamaz, katılmış ve kazanmış olsalar bile ikramiyeleri verilemez. İkramiye konu olan eşya ve/veya hizmetin bedeli içinde bulunan KDV+ÖTV gibi vergiler dışındaki vergi ve diğer yasal yükümlülükler talihliler tarafından ödenir. Bu çekiliş katılan herkes, yukarıdaki şartları kabul etmiş sayılır.

AŞKIM SEYAHAT

Davranış Bilimleri Uzmanı
Benian ÇULHAOĞLU

SEVGİLİ GEZGİN

Sevgili Gezgini; Otuzlu yaşların başındaydım. Solo seyahat yaparak Portekiz'den İspanya'ya, oradan da Fas'a geçmiş bir ay boyunca pek çok şehir görmüş, pek çok ilginç olay yaşamıştım. İsteseydim bu kapsamda bir tur bulamazdım. Oysa Lizbon, Sevilla, Malaga, Toromolinos, Tanger, Fas, Marakeş, Rabat ve Kazablanka'yı kapsayan bir yolculuk yapmıştım. Benim için çok farklı bir tecrübeydi. Tek kelimeyle muhteşemdi. Hele Fas, kokusu, dokusu, yaşam şekliyle çok ama çok etkileyiciydi. Başlangıçta kültür şoku yaşadığımı itiraf etmeliyim. Nasıl olmasın ki, Portekiz ve İspanya'nın ardından bambaşka bir dünyanın kapıları açılmıştı karşımda. İspanya'dan Fas'a yaptığım beş saatlik bir gemi yolculuğunun ardından diller, dinler değişmiş, zenginlikten yoksulluğa, bilgelikten cahilliğe akan bir serüvenin içinde bulmuştum kendimi. Gemiden çıkarken yanlışlıkla yaya yerine araç çıkışını kullanmamış mıyım, yaşadıklarım tahmin edeceğiniz üzere tam bir felaketti. Kamyonlar, otobüsler korna çalıp duruyordu. Nereden yürüyeceğimi şaşırıştım. Lima'na vardığımda karşıma çıkan poturlu, sarıklı adamlar da işin tuzu biberi oldu. "Nerden düştüm buraya, geldiğim gibi geri mi dönsen." diye düşündüm. Tabii ki yoluma devam ettim. Korkular bir süre sonra yerini şaşkınlığa, ardından da eğlenceye bıraktı. Çok keyifli bir seyahat olarak anılarımda yer almış, bugün bunu daha iyi anlıyorum.

Sevgili Gezgini; Her insanın tolerans sınırı farklıdır. Mesela ben Hint kültürüne kolay alışamadım. Allah'tan Hindistan'a gittiğimde tecrübeliydim. Yurt dışında ilk gittiğim yer olsaydı eminim büyük travma yaşardım. Onca yıllık tecrübeme rağmen döndüğümde yirmi gün kendime gelememişim. Çok farklı bir kültürle karşılaşmış olmam, dillerini bilmemem başlarda seyahati çekilmez kılıyordu. Çünkü sistemin olmadığı, gelişmemiş bir ülkede konuşarak halletmeniz gereken pek çok şeyle karşılaşıyorsunuz. Avrupa'daki gibi adım başı bulabileceğiniz harita, broşür gibi bilgi kaynağı yok. İngilizce deseniz, herkes bilmiyor. Bir adres sorsanız karşılığında para istiyorlar. Google Amca da yok ki o yıllarda sorarsınız. Dayanılmaz sıcak ve kötü yaşam koşulları da üzerine eklenince büsbütün çaresiz kalmıştım. Ancak vazgeçmedim gezmekten. Olumsuzlukları bir kenara bırakıp olumlu şeyler yakalamaya çalıştım. İnsan yeter ki istesin zor da olsa bulabiliyor. Her şey kötü değildi aslında. Mistik havası, farklı lezzetleri, müziği, doğasıyla etkiledi beni. Gün geçtikçe sevmeye başladım, insanlarına alıştım, sıcak bile rahatsız etmez olmuştu. Bugün anlıyorum ki her dakikası macera yüklü bir seyahat olarak ben de yer etmiş. Tecrübem şunu söylüyor: Her nereye gidersen git beklentini yüksek tutmayacaksın. Okumak, dinlemek başka şey; gezip, görmek başka...

Sevgili Gezgini; Yanına alacağın eşyaların taşıyabileceğinden çok, ihtiyacından az olmaması gerekir. Bir haftalık çanta ile bir aylık çantanın ağırlığı aynı olmalıdır. Aksi takdirde çanta başına bela olur. "Neden bunca yükü yanımda getirdim?" der durursun. Uçakta ilave bagaj ücreti vermek zorunda da kalabilirsin. Seyahatin süresince süsü püsü bir kenara bırakarak işlevsel eşyaları yanına almak rahat bir yolculuğun temel ilkesidir. Yirmili yaşlarımda başında Çanakkale'de gönüllü çalışma kampında liderlik yapmıştım. Beş ayrı ülkeden katılımcılar vardı. İki haftalık kamp süresince pek çok şeyi paylaşma fırsatımız oldu. Çok ucuza pek çok ülkeye seyahat ettiklerini öğrendim. Oysa hepsi öğrenciydi. Küçük harçlıklarla bile gezmeyi başarıyorlardı. En çok dikkatimi çeken hayatlarını sadeleştirilmiş olmalarıydı. Bu, giyim tarzlarına da yansımıştı. Basit giyiniyorlardı, hatta eski kıyafetlerini giydiklerine şahit oldum. Az eşyayla yola çıkmışlardı. Lüksmüş, gösterişmiş umurlarında değildi. Kitaplara düşkünlüydü. Gezip görmek, farklı kültürleri tanımak vardı akıllarında ve cesaret sahibiydiler. En önemlisi de buydu sanırım. Bu hiç değişmedi. Ne zaman Sultanahmet'e gitsem, civil civil giyinmiş, kendi tarzlarını yaratmış Avrupalısı, Amerikalısı büyüler beni...

Mayalarında SAĞLIK VAR!
Tazelik burada!

Kombucha

YENİ LEZZETLERİMİZİ DENEYİNİZ Mİ?

miss Mutfak

kefir

Melikşah Mh. Zühre Sk. NO 4 • Meram/KONYA | alo rezervasyon 0 (332) 323 miss 6477 | missmutfak.com | MissMutfakcom

Mustafa Ruhi
ŞİRİN

SUYUN YANDIĞI ÜLKE

Yandı ülkemizde SU
Toprak da yandı

Somali'de bahar
Yoksulların
Şelale ve pınar
Görmesi gibidir
Rüyalarında

Unuttuk çocukluğun
Gündüz uykularını

Böceklerin
karıncaların
kelebeklerin
Gölgelenmesi için
Hayat ağacı
Çiziyoruz toprağa

Yürüyüp gitmesin diye
Hayat ağaçları
Nöbet tutuyoruz
yanlarında

Fotoğraf: Murat GÜR

M A L A T Y A

Yazı: Mustafa BİNOL
Fotoğraflar: Ramis AKAR

Evliya Çelebi der ki;
“Malatya’nın suyu ve havası gayet latiftir.”

İnsanın yaşantısı, sevmesi, duyguları bir yana yaşarken bıkar her gününün aynı olmasından... İnsanın, yaptığı işi ve gündelik hayattaki koşuşturmacası arttığında tekdüzelik hisside yoğunlaşınca bir değişiklik arar. Bundan dolayı atalarımız “tebdil-i mekânda ferahlık vardır” demişlerdir. İnsanoğlu yaşamın içine küçük küçük hicretleri sığdırdı mı ferahlar, mesut olur, yaşama sevincini bulur. Zamanın güzelliklerini hissetmek için kesinlikle seyahat etmeli insan. Sevgili peygamberimiz Hz. Muhammed (sav) efendimiz bir hadisinde “Seyahatte sıhhat vardır.” buyurmuşlardır.

İşte tamda bu sebeple her daim duamdır:

“Seyahat ve Şefaathı ya Resul Allah.”

Yaklaşık beş yıldır gazete ve dergilerde yazılar yazıyorum. Genelde; insan, şehir ve sanat konuları üzerine fikirlerimi ve araştırmalarımı satırlara dökerken fotoğrafçılığımın bana kazandırdığı fotoğraf röportajları da yazılarımin arasında yer alıyor. Bunun yanı sıra Köşe Bucak Dünya dergisi ile münasebetimiz başladı başlayalı seyahat ve şehir üzerine de yazmaya başladım.

Son iki hafta zarfında, yine bize nasip olan yerleri gezerken görüp öğrenme arzumu, dahası fotoğraf çalışmalarındaki hislerimi de kamçılayan daha önce Elazığ ve bu yılın başında Bingöl seyahatlerimde, sadece çevre yolunu kullandığım Malatya ile bir davet üzerine tanışma fırsatı yakaladım. Burada benim takip ettiğim ve çok dikkatimi çeken bir konuyla önem arz eden bir durumdan bahsetmek istiyorum.

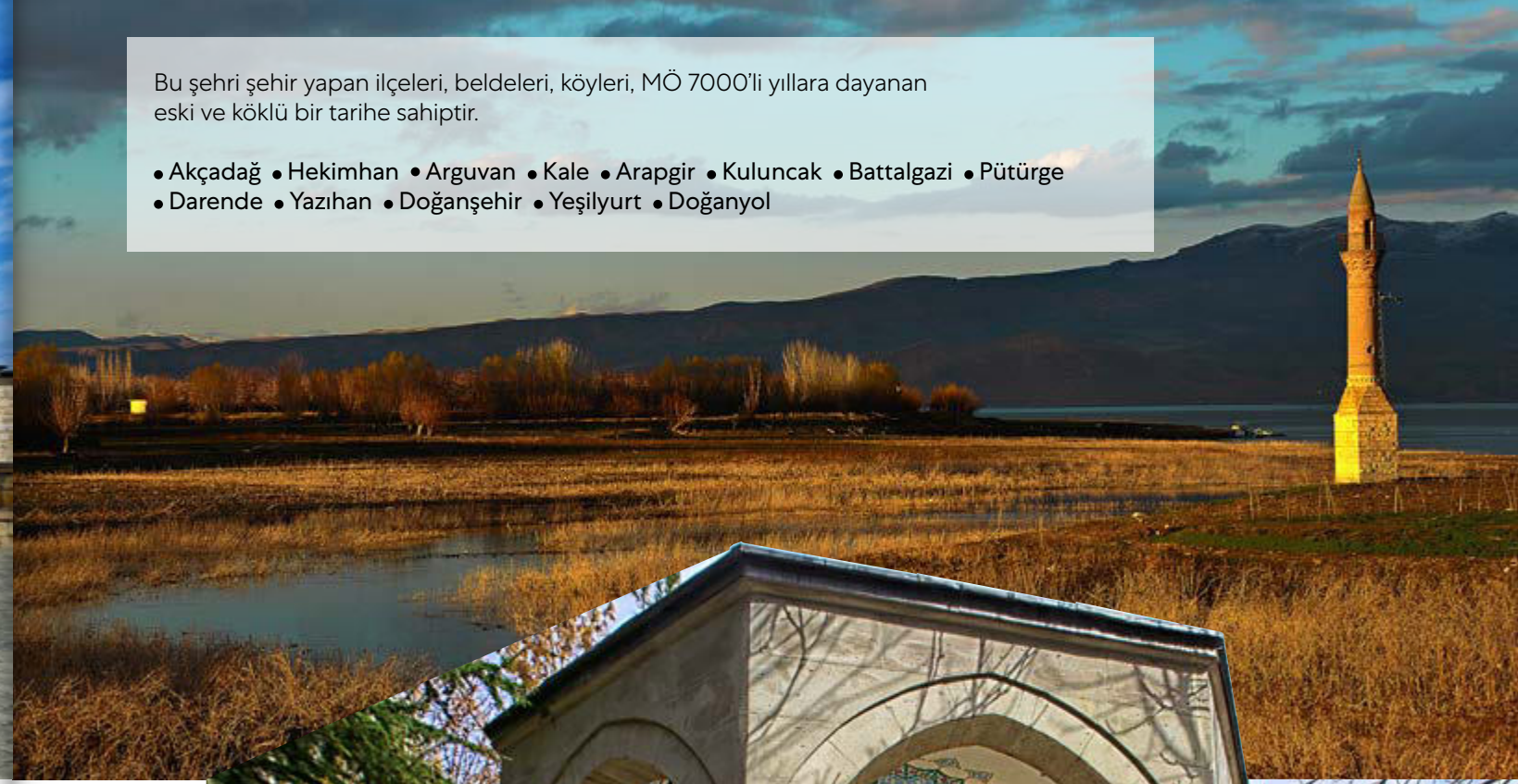
Şehrin insanına benzemesi veya insanın şehrine benzemesiyle karşılaştınız mı hiç? Bir şehrin eski ve yeni camisi, evleri, hanları, hamamları, sokakları hatta bahçe duvarları bile o şehirdir. Şehrin kalabalık olan yerleri, alışverişin çok olduğu yerleri, varsa bedestenini, ulu camisini veya buna benzer alanları yani cazibe merkezlerini gezerim. Fotoğraf çalıştayı için gittiğim Malatya da havalimanından bizi görevli bir ar-

kadaş aldı. Malatya'nın ilçesi Arapkir'e doğru yola çıkarken aracımızdan dışarıyı seyreliyor, kayısı bahçelerinin bir-biriyle yarıştığı göz alabildiğine bahçelerin bulunduğu yollardan ilerliyoruz. Yolda durup aldığımız kayısı, fevkalade lezzetiyle nerdeyse çocukluğumda bahçemizde yediğim kayısılar kadar güzeldi, öyle ki uzun yıllardır rastlamadığım bir tat...

Bu şehri şehir yapan ilçeleri, beldeleri, köyleri, MÖ 7000'li yıllara dayanan eski ve köklü bir tarihe sahiptir.

• Akçadağ • Hekimhan • Arguvan • Kale • Arapgir • Kuluncak • Battalgazi • Pütürge
• Darende • Yazıhan • Doğanşehir • Yeşilyurt • Doğanlı

Reyhanın ata yurdu Arapgir'e varıyoruz. Sanki bin yıldır tanışmış gibi sıcak, samimi, cömert bu Anadolu şehrinde; eski bir handa insanı ferahlatan ve damağına bıraktığı o muazzam tatla mutluluk şarkıları söyleten reyhan şerbeti ikramıyla karşılanıyoruz. Arapgir küçük bir şehir ama 2000 yıldır yaşamadığı zulüm kalmamış. O nedenle şehrin yaklaşık on beş kilometrelik alanına tarihi binalar aralıklı olarak dağınık biçimde inşa edilmiş. Üzümlün, dutun ve reyhanın lezzeti bir yana dünyanın en güzel yürekli insanların var olduğu bu coğrafyada Anadolu yüreğinin en özel örnekleri ile karşılaşıyorsunuz Arapgir'de. Zamanımız bize biz ona yetmiyoruz, kendimize ayrılan zamanın sonuna doğru yolumuz Malatya merkeze yeniden düşüyor. Burada bizi, bazı dostlar karşılıyor, şehri tanıtmak için kısa ama etkili bir gezintiye davet ediyorlar. Kısa gezintimiz esnasında, şehrin seven insanlarla olmanın keyfini yaşıyorum, bir yandan onlar güzellikleri anlatıp gezdirirken ben de insanları süzüyorum, izliyorum. Sonra şunu düşünüyorum, bana; "Bu şehri nasıl buldun? Hadi anlat!" deseler orada bir çay ocağında, kahvede, bir cami avlusunda oturan veya pazarında gezen amcağı gösterip; "Böyle işte! Böyle bu şehir..." derim. Evliya Çelebi ve eski seyyahlarında anlattığı gibi Malatya: "Havasının güzelliğinden halkı dinç, güçlü, kuvvetli, rahatına düşkün ve güzel tenlidirler."

Malatya'nın bazı ilçeleri gerçekten gezilip görülmesi gereken yerler arasındadır. Tarihin akışına büyük tanıklık etmiş bu şehir, içinde bulunduğu bölgelerin tam ortasında yer almasından dolayı ciddi zorluklar yaşamış olmasına rağmen ona güçlü ve kadim bir geçmişi hediye etmiştir. Hititler, Medler, Persler, Roma, Bizans, Selçuklu, Beylikler, Osmanlı, Cumhuriyet dönemlerini tüm karmaşası ve heybetiyle yaşayan şehrin neredeyse sakin kaldığı tek zaman Cumhuriyet Dönemi desek hata etmiş sayılmayız. Malatya, geçmişini ve bugünü tüm saflığı ve gerçekliği ile insanların yüzüne yansıtan, bilgeliliğini hissettiren bir şehirdir. "Doğu'nun batısı, Batı'nın doğusu" diye adlandırılması şehrin aslında büyük bir kavşak noktasında yer almasından kaynaklanıyor. Sadece kaysısı ile değil derin tarihi, muhteşem havası ve suyu ile Battal Gazi Destanı, Darende ilçesi ile muhteşem bir şehirdir. Yolunuz düşsün, yolunuzu düşürün. Rahmetli Özal'ın memleketine uğramanızı tavsiye ederim. Medeniyetlerin doğduğu Avrasya'yı bir uçtan öteki uca kat edip Avrupa'nın doğusu ile Asya'nın batısı birleştiren medeniyetlerin yayılma yolundaki ekseninde, yolu Anadolu'ya düşenlerin istikameti hep Malatya'ya düşer.

O DEV HAYALLERİ İÇİN ÖDEVİMİZ ÇOCUKLAR

Zekâ ve yeteneklerini geliştirmeleri için ülkemizin tüm çocuklarını desteklemeyi, onlara güzel bir gelecek hazırlamayı kendimize bir ödev olarak görüyor, PTT Kargo desteği ile yürüttüğümüz bu çocuk ödevine sizin de yardımlarınızı bekliyoruz. Özellikle köylerde yaşayan çocuklarımız için göndereceğiniz her türlü yardım (kalem, defter, kitap, eğitim materyali, giysi, ayakkabı ve oyuncak), eğitimlerine ve gelişmelerine büyük katkı sağlayacak.

Yazı ve Fotoğraflar: Nur NAZIYOK

EGE'DE RENKLİ ADIMLAR

Üzülerek belirtmeliyim ki bu yazıyla birlikte hayatınıza binlerce kalori girecek. Rengârenk sokaklarla birlikte...

Her yerde duymaya alıştığımız 'Ege'de küçük bir köye yerleşsem' hayali önceleri bana ne kadar da basit geliyordu. Hâlbuki buraları karış karış gezince bu fikir çok daha cazip gelmeye başladı. Bu topraklarda gerçekten bir şeyler var. İnsanın içini kocaman huzurla, umutla dolduran bir yolculuk, Cunda Adası ile başlayıp Efes'te son bulan mükemmel bir rota... İnsanların, esnafların sizleri fazlasıyla sıcak kanlı karşıladığı, her adımda damağınızın şenlendiği, tarihe ve de kültüre doyduğunuz mükemmel bir rotadan bahsediyorum. Haydi başlayalım;

Cunda Adası; Türkiye'nin her yeri gerçekten cennet ama ben birinciliği Cunda'ya veriyorum. Nedeni ise turizm adı altında yapılanlara hâlâ direnebiliyor olmasıdır. Güzellik konusunda Alaçatı'dan birkaç adım önde olmasına rağmen 'yapay bir plato' gibi değil asla. Doğallığını hâlâ koruyor. Küçük bir ada. Adanın diğer ismi Alibey Adası. Kurtuluş Savaşı'nda burada Yunanlılara ilk kurşunu sıkın askerin ismiyle anılıyor. Türkiye'nin ilk boğaz köprüsünden geçerek ulaşıyorsunuz. Şaka

değil, adayı Ayvalık'a bağlayan köprü, ilk boğaz köprüsü gerçekten. Adayı yürüyerek yarım günde bitirirsiniz. Arabanızı girişteki otoparka bırakıp olabildiğince yürüyün. Biz gezimize ilk Taksiharhis Kilisesi ile başladık. Burası adanın en önemli sembollerinden bir tanesi. Kilisenin restorasyonu Koç Ailesi tarafından yapılmış. Dışı da aslına uygun olarak yeniden düzenlenmiş. Işıklandırması, duvar işlemleri muazzam. İçinde antika eşyalar ve oyuncaklar var. Bunların yanı sıra gemi maketleri, minimal dekor eşyaları da mevcut. Buraya müze kartınızla giriş yapabilirsiniz. Pazartesi günleri kilise ziyarete kapalı. Kilisenin hemen yanında küçücük, aşırı güzel bir dükkân var. İşletmecisi Nicole Vural. Çok sıcak, çok ilgili bir insan. Buradan mutlaka bir şeyler alın. Dükkândaki her şey el yapımı. Nicole aslen Alman. Dükkânda annesinin kıyafetlerine de yer veriyor. Altmışlardan kalma markalar ve hepsi özenle seçilmiş vintage bir gardırop...

Rum kültürünü sonuna kadar hissettiğiniz bu adada nefis mezeler var. Gerçekten Türkiye de ki en gü-

zel mezeleri yiyebileceğiniz yeri söylüyorum. Lal Girit Mutfağı... Damak tadınıza uygun mezeleri seçmenize işletmecisi Emine Hanım özveriyle yardım ediyor. Yanına da meşhur ada balığı Papalina. Kızarmış ekmek, zeytinyağlı meze tabağı, papalina ve dilerseniz geniş şarap menüsü. Buradan mutsuz ayrılmanız mümkün değil. Sokağın sonuna doğru gittiğinizde denizle buluşursunuz. Güneşi sahilde batırmayı sevmeyen var mıdır? Hiç sanmıyorum. Güneş kızılığı minik balıkçı teknelerine vururken ki manzara muazzam. Meşhur Taş Kahve'de kahvelerimizi yudumlarırken adanın bu haline yeniden ve yeniden âşık oluyoruz. Sonra buradan İzmir'e doğru yola çıkıyoruz. İzmir yaklaşık iki saat sürüyor. Otelimize yerleşip dinleniyoruz.

Sabah önceliğimiz Kızlarağası Hanı. İzmirli keyfine çok düşkündür. Sabah uzun uzun kahvaltılarını yapmadan evden çıkmazlar. Bu yüzden buraya saat 10 gibi gelin ki tüm dükkânlar açılmış olsun. Burası müt-hiş bir pasaj. Her çeşit insanla karşılaşabilirsiniz.

Dükkân sahipleri rengârenk. Türk, Rum, Yahudi ağırlıklı. Hepsinin kültürü pasaja işlemiş. Buradan kıyafet, dekoratif eşyalar alabilir, küçük meblağlarla büyük alışverişler yapabilirsiniz. Leziz yemekler ve tatlılar da cabası. 'Abbas'ın Yeri'nde de öğle yemeğinizi yiyeceksiniz.

Çeşit çeşit mezeler ve lezzetli ev yemekleri. İşletmecisi Girit göçmeni. Muazzam güzellikte menüler çıkartıyor. 'Size bırakıyorum' deyin gerisi damak şenliği. Efsane cacığını ve zeytinyağlılarını mutlaka deneyin. Buradan 'Hisarönü Tatlıcısına gidip kaymaklı şambalı yiyeceksiniz. Böyle bir lezzete rastlamış olamazsınız.

İzmir'den ayrılıp Alaçatı'ya doğru yola çıkıyoruz. Yaklaşık 45 dakika süren Çeşme yolu üç şeritli. Burası yapılırken halk çok söylenmiş: "Çeşme'ye böyle yatırıma ne gerek var, iki şerit neyimize yetmiyor", "Belediye manasız para harcıyor". Şimdi ise bu yollar gerçekten yetersiz kalıyor. Hangi İzmirli ile konuşsam Alaçatı bundan 10 yıl önce çok daha güzeldi diyor. Bu kadar insan seline hala alışamamışlar. Tabi öncesinde bu güzellik sadece onlara özeldi. Alaçatı garip bir yer. Kendine has bir güzelliği var ama kocaman bir dizi platosu gibi. Instagram için hazırlanmış kocaman bir plato. Her şey doğallıktan o kadar uzak ki. Diyelim ki oturup bir kahve içeceksiniz, içtiğiniz fincana göre fiyatı değişiyor. Şaka değil. Fotoğrafta güzel çıkan fincanla kahve içerseniz 25 Lira, normal bir fincanla içerseniz 15 Lira. Dar sokakları, taş evleri, renkli begonvilleri etkileyici. Tarihi değirmenden aşağı inerek dar sokaklarda yürüyoruz. İmren Pastanesi'ne oturup bir fincan kahve ve damla sakızlı kurabiye yiyeceksiniz, küçük esnaflardan alışveriş yapın ve esnaflarla konuşun. Alaçatı esnafları gerçekten çok ilgili. Sahile kadar giderseniz sizi sörfçüler karşılayacak. Burası sörf için dünyanın en uygun yerlerinden bir tanesi. Daha fazla kalacaksanız birçok sörf okulu var. Haftalık olanlarına katılabilirsiniz. Dinlenmek için buradaki butik otellerden birini tercih edebilirsiniz.

İki gün boyunca manzaraya doyduğumuz için üçüncü günü biraz daha tarihi mekânlara ayırıyoruz. Bunun için Selçuk'a doğru yol alıyoruz. İlk durağımız Meryem Ana Evi. Burası belediye aittir. O yüzden müze kart geçerli değil. Giriş ücreti yerliler için 13 Lira. Bu güzelliğe az bile. Şimdi Hogwarts yolunu hayal edin. İşte burası öyle bir yer. Ağaçlarla çevrili patikadan yürüyerek Meryem Ana Evi'ne doğru çıkıyorsunuz. Buranın

enerjisi olduğuna yemin edebilirim. Özellikle su sarnıcının bulunduğu yerde içiniz huzurla doluyor. Hristiyanlar hacı olabilmek için buraya geliyorlar. Yılda bir kez ayinleri var. Ama maalesef bu ayine Hristiyan olmayan hiç kimse katılamıyor. Kuş sesleri arasında doğayla baş başa bir yarım saat. Burası favori yerlerimden bir tanesi. Burada olmayı çok seviyorum. Başınızı kaldırdığınızda ağaçların arasından süzülen ışıklarla gökyüzüne bakmak büyüleyici.

Efes buraya çok yakın. Yaklaşık 15 dakika sonra Efes Antik Kenti'nde oluyoruz.

Efes... Şimdi kendinizi Helenistik Dönem de hayal edin. Gladatör sandaletleriniz, organik kumaştan uçuş uçuş bir elbise ve saçınızda zeytin yapraklarından yapılmış bir taç...

İyonyalılar buraya gelip gerçek şehircilik ne demek tüm dünyaya göstermişler.

Sonrasında Bizans, Selçuklular ve Osmanlılar buraya hâkim olmuş. Fakat fazlasıyla Anglo-Saxon bir şehir. Ege'deki 12 İyon kentinden biri ve içlerinden en zengin olanı diyebilirim.

Şehre adınızı attığınızda öncelikle sizi su boruları karşılıyor. Borular gelir durumuna göre değişiyor. Ne kadar zenginseniz evinize o kadar fazla su alabilirsiniz. Sınıfsal ayrımı sonuna kadar hissedebileceğiniz bir şehir. Dar yollardan geçe geçe şehir turu yapıyoruz. Yürüdüğünüz tüm yollar mermer. Yabancılar bu durumu hayretle karşılıyorlar. Ülkelerinde mermer çok pahalı olduğu için hayranlıkla bakıyorlar her taş, her sütuna... Antik kentlerde en keyifli yer çarşı alanıdır. Çünkü en çok oraya özenilmiştir. Efes de öyle. Öncelikle Herakles Kapısı'ndan geçiyorsunuz. Diğer adıyla Herkül Kapısı. Burada kollarınızı iki yana açıp kapı sütunlarına dokunabiliyorsanız güçlü sayılıyorsunuz. Bu kapıdan geçtikten sonra şehrin en çok ilgi gören yerine ulaşıyoruz. Umumi tuvalet. Herkesin birlikte tuvalet ihtiyacını gidermesi dışında burada felsefe, bilim ve siyaset konuşuluyor olması oldukça garip geliyor. Bu tuvaletleri yalnızca üst tabakadakiler ve aydınlar kullanabiliyor. Şehirde kanalizasyon alt yapısının bulunduğunu buradan anlıyoruz. Buradan çıktığımızda sokağın sonunda bizi bir yılan heykeli karşılıyor. Eczacılığın simgesinin yılan olmasının gizemini tam da burada öğreniyoruz. Efes fotoğraflarının en bilineni Celsus Kütüphanesine ulaşıyoruz. Asya eyaleti konsülü Julius Celsus adına yapılmış anıt mezar da burada. Aslında zamanındaki kütüphanelere oranla çok az parşömen kitap ruloları var.

Yani amaç kütüphaneden ziyade görkemli bir anıt mezar. Antik kentte en iyi burası korunmuş. Ön cephesinde dört tane kadın heykeli var. Bu heykeller akıl, kader, ilim ve erdemi simgeliyorlar.

Bir sonraki durağımız ise meşhur antik tiyatro. Buranın akustığı dünyaca meşhur. Düşünebiliyor musunuz? Bundan 5000 yıl önce yapılmış bir yerde İzmir Senfoni Orkestrası konser veriyor.

Gerçekten muazzam. Burası büyüleyici bir yer. Harika fotoğraflar çekebilirsiniz. Buraya müze kartınızla girebilirsiniz zira giriş ücreti 72 Lira. Buradan sonraki durağımız, Şirince...

Şirince, 2012 yılında apar topar hayatımıza girmiş küçük bir köy. Aniden tüm gözler buraya çevrildi. Maya takvimine göre kıyamet 21 Aralık 2012 de kopacak ve yalnızca İzmir'deki bu küçük köy kurtulacaktı. Tüm dünya buraya akın etti. Buna inananlar, merak edenler... Ama kıyamet kopmadı. Bundan 15 asır önce yaşamış olan Mayalar, buraya turizm adına büyük bir yatırım yapmış oldular. Kıyamet senaryolarından sonra da bu güzel köyün yıldızı parlamaya devam etti.

Yıllar önce ismi aslında 'Çirkince' imiş. Ünlü İzmir Valisi Kazım Dirik "Bu güzel

köye Çirkince değil ancak Şirince denir." demesiyle çalışmalar başlamış ve ismi değiştirilmiş. Öncelikle çok güzel bir havası var. Gerçekten oksijene doyabileceğiniz kadar temiz. Tam bir Ege köyü. Burada çok güzel yürüyüşler yapabilirsiniz. Dar sokakları birazcık dik, bu yüzden zorlayıcı bir parkur diyebilirim. Ev yapıları itibarıyla Safranbolu'yu hatırlatıyor. Bolca ağaç görebilirsiniz etrafınızda. Geldiğinizde mutlaka kabak çiçeği dolmasını yiyin. Çeşit çeşit gözlemeler de seçenekleriniz arasında bulunsun. Köz patlıcanlı kaşarlı gözleme gerçekten denemeye değer. Şaraplarıyla meşhur olan bu köyde meyve şarapları fazlasıyla popüler. İçlerinde en meşhuru, ödüllü şarapları da bulunan Vinis. Karadutlusu muazzam. Muhakkak deneyin ya da satın alın. Neredeyse geçtiğimiz

her dükkânda kumda kahve yapıyorlar. Tatmadan buradan ayrılmayın. Bu köy Nesin Matematik Köyü'nü de bünyesinde barındırıyor. Buraya otobüs çıkmıyor. Öğrenciler genellikle traktörlerle okula ulaştırılıyor. Eğer yeşillikler arasında dev bir taş ev görmek istiyorsanız siz de çıkabilirsiniz.

Artık eve dönüş vakti. Bu rotayı mutlaka deneyin, asla pişman olmazsınız. Her adıma bir renk adı verin. Cunda mor mesela benim için, Alaçatı mavi, Efes sarı, Şirince yeşil... Gittiğiniz, gördüğünüz her yerde başka bir şey öğreneceksiniz, her adımda bir şey ekleyeceksiniz hayatınıza. Dünya gezerek çok daha anlamlı. Gustave Flaubert'in dediği gibi "Gezmek insanı alçakgönüllü yapar, dünyada ne kadar küçük yer kapladığınızı görürsünüz..."

Grandeur®

Non Stick Process

Amacı Aynı, Ruhu Farklı

Savaşan Emaye ve Soba Sanayi Ltd. Şti.
Tatlıcak Mah. Taştepe Sk. No: 36/1
Karatay - Konya - Türkiye
Tel: +90.332 334 05 50 (pbx)
Fax: +90.332 334 05 60
www.savasan.com
savasan@savasan.com

Röportaj: Zeynep Seçil ÜNAL
Eser Sahibi: Ali CILASUN

Fotoğraflar: Selçuklu Belediyesi Kültür Arşivi
Çizim: Orhan Cezmi TUNÇER

SELÇUKLU TAÇ KAPILARINDA ALTIN ORAN

1,618

1,000

Kadim tarihi ile Anadolu da yaşamış eski uygarlıkları mirasına dâhil ederek İslam'ın ışığında köklü medeniyetlere ev sahipliği yapan Konya, Anadolu Selçuklu Devleti'ne başkentlik yapmış, bu sayede önemli bir bilim, sanat ve kültür merkezi haline gelmiştir. Dönemin değerli İslam âlimleri ve bilginleri Konya da buluşmuş şehir en parlak günlerini yaşamıştır. Bu parlak dönemde inşa edilen pek çok şaheser günümüzde de muazzam birer abide olarak tüm heybetiyle karşımıza çıkmakta ve yıllara meydan okumaktadır.

Ali Cilasun, 'Selçuklu Taç Kapıları Konya Örnekleri' üzerine yüksek lisans tezi hazırlayarak bu muazzam eserlerden Karatay, İnce Minare ve Sırçalı Medreseleri ile Alâeddin Cami'sini tasarım açısından incelemiş, akabinde bu tezi kaynak olabilecek bir kitap haline getirmiş.

Çizim: Ali CILASUN

Ali Bey, bize kendinizden biraz bahseder misiniz?

1977 Konya doğumluyum, Konya'da ikamet etmekteyim. Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Tasarım Anabilim Dalı El Sanatları mezunuyum. Grafik tasarımcı olarak 19 yıldır aralıksız çalışmaktayım. Hâlen Konya Selçuklu Belediyesi Basın Yayın ve Halkla İlişkiler Müdürlüğünde mesleğime devam etmekteyim.

Bu konuyu araştırma tezi olarak seçme nedeniniz?

Amacım zengin taş işçiliği ve tekniği yönünden farklı bir konumda olan Karatay, İnce Minare ve Sırçalı Medreseleri ile Alâeddin Cami'nin, tarihin seyri içinde süsleme detaylarının altın oran kuramına göre yeterince araştırılmadığına vakıf oldum. Yapılış ve süsleme açısından birbirine çok benzeyen bu eserleri bir bütün olarak ele alıp inceledim.

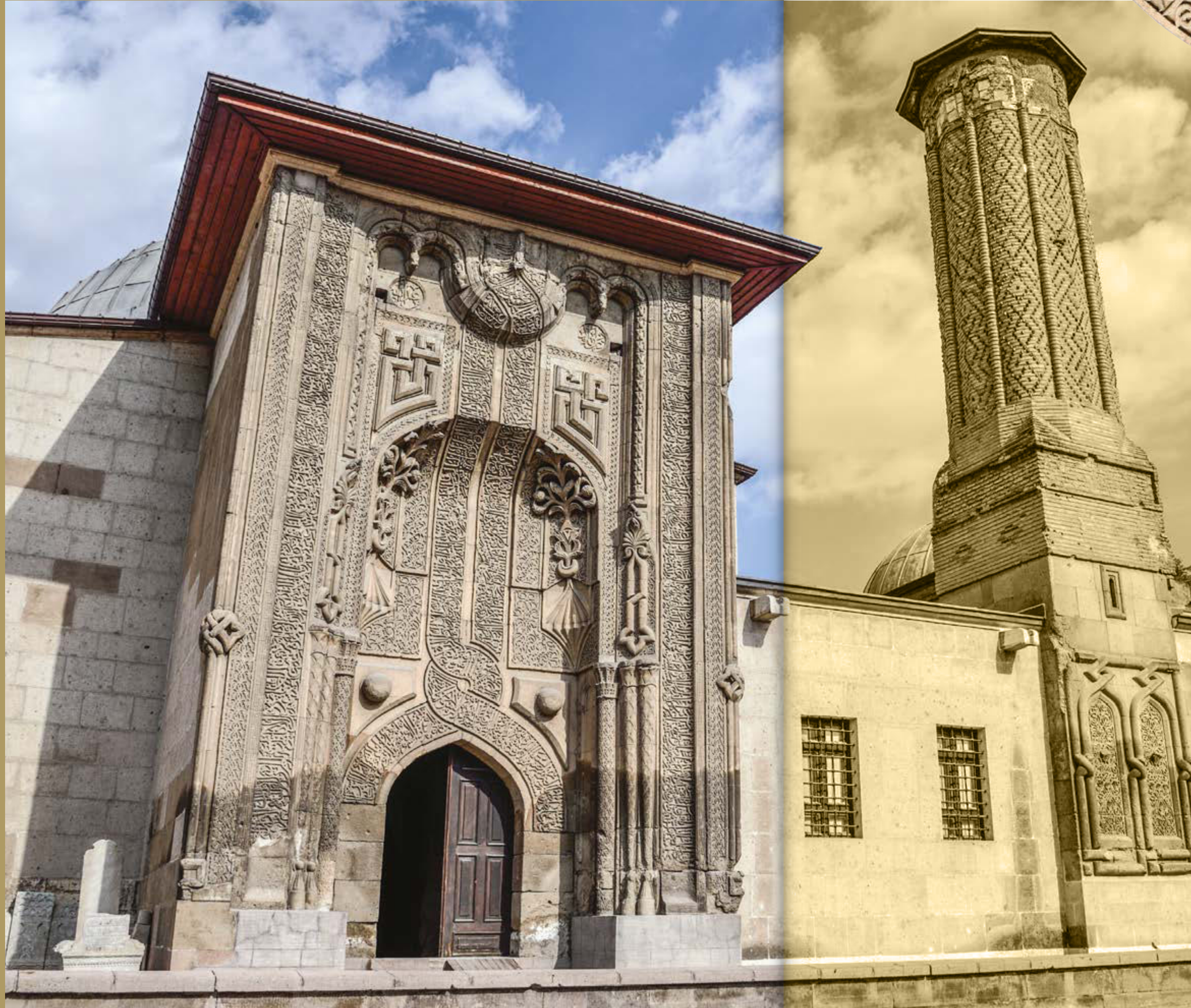
Peki, Taç Kapılarda kullanılan altın oran ve tasarımı hakkında neler söyleyebilirsiniz?

Öncelikle altın oran (ilahi oran) insanların çağlar boyunca tabiatı ve dengesini sürekli olarak araştırması ve bunu eserlerinde kullanmak istemesi sonucu ortaya çıkmıştır. Eski çağlardan beri bilinen ve kullanılan bu oran, Mısır piramitleri ve Mona Lisa tablosu da dâhil olmak üzere bilinen pek çok eserde kendini göstermektedir.

Araştırmalarımda, Anadolu Selçuklu Dönemi'nde inşa edilen medreselerin taç kapı tasarımlarında; altı dikdörtgen, Fibonacci sayıları, yıldız sembolleri, karakter ve konumlarına bağlı olarak mesaj ileten çizgiler, yüzeyler arası geçiş sağlayan tonlamalar, psikolojik etkileri olan renkler, belirli tekrara dayalı dokular, belirli oranda ve şekilde çizgilerin yer aldığı biçimler, belirli ölçülerdeki süslemeler ile ayrıca simetrik ve asimetrik dengeye yer verilerek bir bütünlük içinde tasarlandığını gördüm.

Bir röportajınızda 'Ecdadımız mükemmeliyeti bilerek bozmuş.' ifadesine yer vermişsiniz. Kasıttığınız tam olarak nedir?

Evet, kullanmıştım bu ifadeyi... Bugüne kadar yapılan tüm araştırmalarda Taç Kapıların simetrik olduğuna dair bir kanı hâkimdi. Ancak biz tam aksine simetrisinin olmadığını söylüyoruz. Tevhid inancımızın gereği eşsiz olan Allah'tır. O bakımdan bu inancın gereği olarak kapılarda kasti hatalar yapılmış, mükemmeliyet bilerek bozulmuş. Küçük bir detayı atladığınız da simetri bozulur. Bizler çıplak gözlerle baktığımızda göremeyiz bu hataları.

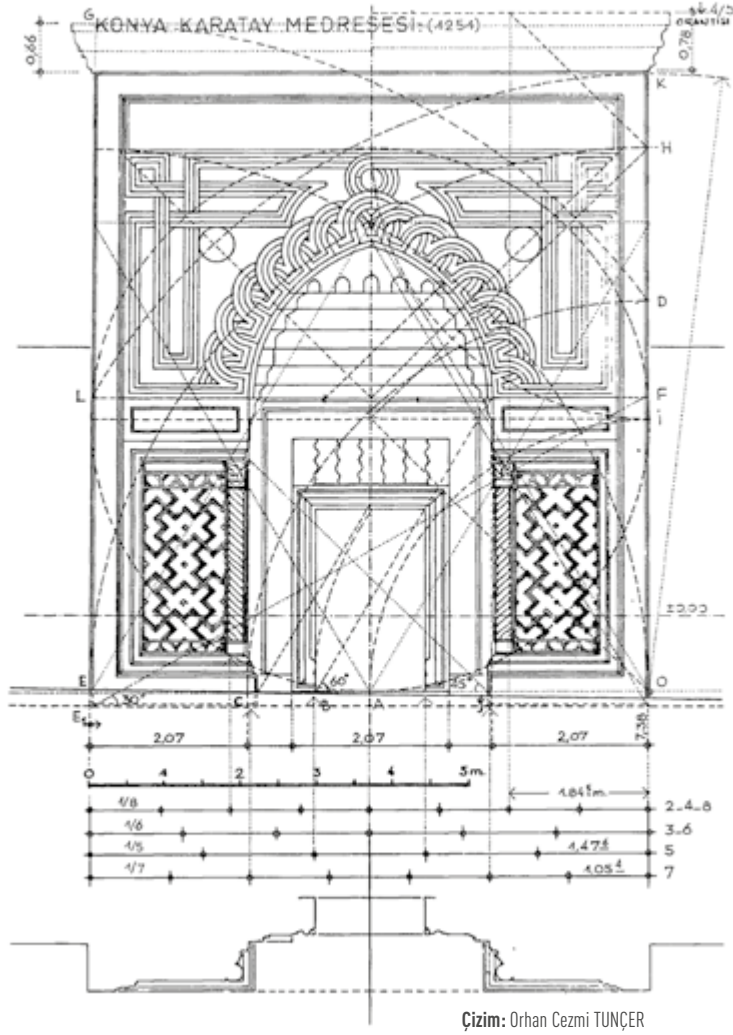

**Taç Kapılar
çeşitli semboller,
motifler, şekiller ve
yazılarla bezenmiş.
Tüm bu süslemelerle
ne anlatılmaya çalışmış?**

Öncelikli olarak dikkat çekmek, mekâna davetkâr bir işlev kazandırarak, devletin statüsünü ve ihtişamını yansıtmak amacıyla kaliteli ve özenli malzemeler seçilerek mimari deha ve usta ellerle bu kapılar meydana getirilmiştir.

İslam öncesine ve İslam'a has motifler ve şekiller kültürümüze dâhil olarak bu eserlerde kullanılmıştır. Şöyle ki: Mesela hayat ağacı figürü İslam öncesi kültürümüze aittir. Yine daire motifi ile sonsuzluk, adalet ve hakkaniyet simgesi olarak kullanılmış. Üçgenler bilinci, altıgenler gökyüzünü, kare yeryüzünü ve maddeyi, sekizgenler sonsuzluğu ifade eder, aslında hepsi birer mandaladır. Yaygın olarak kullanılan 12 kollu yıldız motifi Orta Asya kökenli olup kozmosun sembolü 12 sayısını simgelemektedir.

İslam inancına göre 'yedi cehenneme karşılık sekiz cennet vardır.' (29. Ayet) Bu ayetten yola çıkarak Türk mimarisinde bolca kullanılan sekiz köşeli yıldızlar Anadolu Selçuklu mimarisinin ve bilhassa Taç Kapıların süslemelerinin merkezini oluşturmuştur. Ayrıca bu yapıların kitabelerinde banileri ve ustaları zikreden, kapılara mistik anlamlar yükleyen, ayet ve hadislerin yer aldığı yazı kuşaklarında mâkili, teyzini kûfi, celi sülüs gibi yazı türleri kullanarak bir çeşit künye oluşturulmuş. Aynı zamanda Taç Kapılarda ışık oyunlarına mahal vererek oluşan gölgelerin arkasındaki ışığın varlığına dikkat çekilmek istenmiş böylelikle ışık-gölge karışımı alanlar ortaya çıkarılarak tasavvufi bir yaklaşım sergilenmiştir.

Anladığım kadarıyla Taç Kapıların her karesi ayrı bir madde ve mana dünyasını simgeliyor. Bu muhteşem eserlerin aslında her gün yanında geçip bir yerlere yetişmeye çalışıyoruz. Kitabınızla birlikte ciddi bir farkındalık oluşturacağınıza inanıyorum. Okuyanlar -ben dâhil- bundan sonra sanırım daha bilinçli yaklaşacaklardır bu şaheserlere...

İnşa Allah, Gayemiz bu, hocalarımdan aldığım kıymetli bilgiler üzerine eklemeler yaparak bizde bir eser ortaya koyduk. Amacımızın hâsıl olması en büyük temennimiz... Bu yapılar günlük yaşantımızda, yolumuzun üstünde her an görebileceğimiz ama farkında olmadığımız eserler... Ecdadımızın mirasına her manada sahip çıkarak kültürümüzü, medeniyetimizi nesillere sağlıklı bir biçimde aktarabilmek bizler çok önemli. Umuyorum ki bu yüce mirasa sahip çıkabilecek nesiller yetiştirebilelim.

Teşekkürler, gerçekten de çok kıymetli bilgiler edindik. Emeliğinize, gönlünüze sağlık...

HESNA®

HER MEVSİM ŞIKLIK

SUMMER TIME

TÜRKİYE'NİN HER YERİNDEN!

444 54 90

www.hesna.com.tr

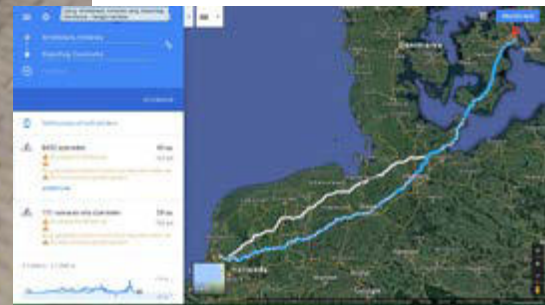
Yazı ve Fotoğraflar: Ertan KARABIYIK

Bir Bisiklet Üç Ülke, Bin Kilometre...

Pedalla arınmanın bir başka yolu...

51 yaşındayım ve bisiklet, hayatımın son yirmi yılını önemli ölçüde etkileyerek bir yaşam biçimi haline aldı. Aydın'ın incir, zeytin ve pamuk üreten bir köyünde doğdum. Köyümüzde bisiklet evden bahçeye veya köyden ilçeye gitmek için kullanılan en ucuz ulaşım aracıydı ve ben köyümüzde sınırlı sayıda da olsa bu bisikletlerin varlığıyla büyüdüm. Bundan 30-40 yıl önce hemen hemen her çocuğun bayram harçlıklarıyla ilçe merkezindeki kiralık bisikletlerle sınırlı alanda tur attığı, bisiklet kullandığı yılların hazzını yaşadım. Oğlum olduğunda da bu hazzı onunla yaşamaya ve paylaşmaya devam ettim.

Bisiklet tutkusunu Türkiye'nin tüm kentlerinde doya doya yaşamak mümkün değil. Kent içindeki ve dışındaki yolların bisiklet kullanımına uygun olmaması, yolu paylaştığımız motorlu taşıt sürücülerinin bisikletlilere karşı davranışları fazlasıyla riskler içeriyor. Bu nedenle yıllık izinlerimde uzun uzun, doyasıya bisiklet turları yapmak amacıyla bilhassa engebeli olmayan arazileri, ülkeleri tercih ediyorum.

Bundan iki yıl önce oğlumla birlikte Hollanda da 13 günlük bin kilometreyi aşan bir bisiklet turu yaptık. Hemen hemen Hollanda'nın bütün büyük kentlerine uğradık; kuzeyden güneye her yere gittik. Yüzlerce köyden geçtik, konaklamalarımızı kampinglerde çadırlarımızda yaptık. Kişi başına da Türkiye'de yapacağımız tatilden daha az para harcadık. Bu benim yurtdışında ilk uzun süreli bisiklet kullanma

deneyimimdi. Ülkedeki bisiklet yolları, yönlendirme ve bilgilendirme levhaları, bisikletin önceliğine dair kuralların varlığı, bisikletle her yere gidebilme imkânının olması... Oğlum ve ben harika bir deneyim yaşadık. Bu seyahat bize; Hollanda halkıyla iletişim kurma, çeşitli kurumları, kırsal yerleşim yerlerini ziyaret etme imkânı sağlamıştı.

Bu deneyim, uzun süre bisiklet kullanarak beni fiziken zorlamayacak coğrafyalara doyasıya seyahat etme hevesimi artırdı. Artık bundan sonra her yıl Avrupa ülkelerini en az on gün bisikletle turlayıp en az maliyet ile bu tutkumu gerçekleştirmeye karar verdim. Bu nedenle geçen yıl, yalnız başıma tekrar Hollanda'ya bisikletimle gittim. Bu sefer ziyaret etmediğim küçük kentleri, köyleri ve Almanya sınırına yakın yerleri tur programıma dâhil ettim. 11 gün boyunca doğu batı istikametinde yaklaşık 800 km'lik bir tur yaptım. Bu turda da beni etkileyen manzaralar, köyler, insanlar, nehirler, heykeller, müzeler, mekânlar oldu. Özellikle nehir kenarında kurduğum çadır ve nehirin sesi beni çok etkiledi. Tüm bu deneyimlerimi Kalınma Atölyesi tarafından yayınlanan Ka Dergisinin onuncu sayısında detaylı olarak paylaştım. www.ka.org.tr adresinin yayınlar kısmından da erişebilirsiniz. Akabinde çok detaylı araştırma yapma-

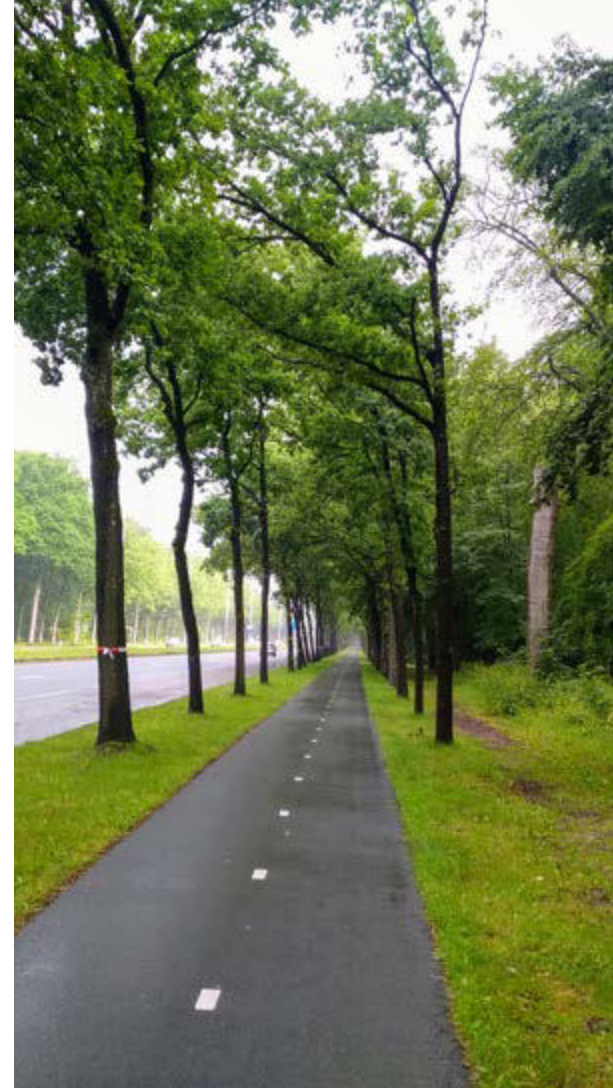
dan Hollanda'nın başkenti Amsterdam'dan Danimarka'nın başkenti Kopenhag'a bisikletle gitmeye karar verdim. Yalnızca Hollanda'nın bisiklet yolları ve kampingleri hakkında yeterli bilgim vardı. Almanya'da bisiklet yolları ve yatırımlarının geliştiğine dair yazılar okumuştum. Danimarka'nın bisiklet konusunda gelişmiş bir ülke olduğunu da biliyordum. Ancak benim gideceğim rotanın güzergâhı konusunda herhangi bir fikrim yoktu. Yalnızca Google haritada bisiklet rotamı belirledim ve 17 Haziran 2019'da yola çıktım. Amsterdam'dan bir bisiklet römorku satın aldım. Özellikle yemeğim için kullanacağım malzemelerimi de satın alarak 19 Haziran'da Amsterdam'dan Kopenhag'a doğru pedal çevirmeye başladım. Günde yaklaşık 80-100 km yol alıp aynı zamanda gezilmesi gereken yerleri de gezerek çadır kamp alanlarında konaklamaya karar verdim.

Hava bulutlu ve zaman zaman yağışlıydı. Bir ara çok şiddetli yağmura ve rüzgâra yakalandım. Epey ıslandıktan sonra bir köy mezarlığında kapalı bir yere sığındım ve yağmurun dinmesini bekledim. Yağmurlu ve rüzgârlı havada bisiklet kullanmak çok zor. Bulutlu havada ise harika. Yağmur yağdığı zamanlarda mola vererek Amersfort'a vardım. Kamp alanları şiddetli yağmurdan dolayı çok ıslak idi. Soest Köyü'ndeki ucuz bir hostel de beş kişilik bir odada kaldım. İkinci gün yine hava koşullarından ötürü yola çıkamayıp hostelin yakın çevresindeki gezilecek yerlere; Amersfort tarihi kent merkezine ve Hollanda'nın en büyük süt ve süt ürünleri kooperatifi olan Campina Frisland'ın merkezine gitmeye karar verdim.

Üçüncü günün sabahı erkenden yola çıkıp Zwolle kenti yakınlarında bir aile tarafından işletilen küçük bir kampingde konakladım. Buraya gelirken ormanların içinden geçip Hollanda'nın meşhur bentlerinin üzerinde bisikletimle manzarayı seyre daldım. Harika yollardan geçtim. Genellikle sabahları erkenden yola çıkıyorum. Mümkün olduğunca güneşin kavurucu etkilerine maruz kalmadan bisikletimle yol almak istiyorum. Sıcaklığın arttığı saatlerde de ya bir ağacın gölgesinde dinlenerek ya da kent merkezlerini gezerek vaktimi geçiriyorum. Zwolle'den yola çıkıp Almanya'ya geçmeden önce öğle saat-

lerinde Hollanda'nın tatil beldelerinden biri olan Ommen kentine varıyorum. Orada bir Türk restoranında harika bir döner yiyor ve sahipleriyle sohbet ediyorum. Dinlenmiş ve buzlu suyum da doldurmuş olarak oradan ayrılıyor, öğleden sonra da Almanya sınırını geçiyorum. Bir ülkeden başka bir ülkeye ilk kez bisikletle geçiyorum ve ne sınır kapısı ne pasaport kontrolü ne de başka bir şey. Artık bisiklet yolları ve konaklama imkânları konusunda yeterince bilgi sahibi olmadığım bir ülkedeyim. Amsterdam-Schipol havaalanında satın aldığım ve Avrupa ülkelerinde 2G ve 3G olan telefon kartımla iletişim kuruyor ve

navigasyonu çalıştırarak kalacak yer ve yol bulmaya çalışıyorum. Almanya'nın Wilsom Köyü'ne yakın yine bir aile işletmesi olan kampingde konakladım. Yakınında küçük bir su kanalı var; orada ördekler, su kuşları yüzyor. Yemyeşil çimlerin üzerine çadırımı kurdum. Duşumu aldım, yemeğimi hazırladım ve erkenden yattım. Çünkü gün içinde o kadar yoruluyorum ki... Günde en az 4-5 litre su içiyorum. Avrupa'nın bu ülkelerinde içme suyu için her çeşmeyi kullanmanız mümkün. Bu nedenle hiç su parası ödemiyorum. Sabah erkenden yola çıkıyorum. Bu seferki hedef Loninggen kentinin ya-

kınlarındaki bir pansiyon. Çünkü rotamın üzerinde ve yakın çevresinde hiç kamping yok. Almanya'nın bu coğrafyasında büyük ölçekli tarlalar, petrol çıkarılan kuyular, güneş panellerinden ve rüzgârgüllerinden üretilen elektrik tesisleri o kadar çok ki... Almanya'nın elektriğinin yarısından fazlasını çevre dostu enerji üretim tesislerinde nasıl ürettiğine şahit oluyorum. Çevremde patates, mısır, buğday, arpa ve çeşitli yem bitkilerinde oluşan tarlalar var. Tarlaların büyüklüğü o kadar ki, bazen sonunu görmekte zorlanıyorum. Çok az köye rastlıyorum. Evlerin hemen hemen tamamı çiftliklerin içinde. Yolda pedallarken bir grup öğrenciye rastlıyorum. Öğretmenleri de bisikletli.

Hep birlikte bisiklet kullanırken hareket halinde sohbet etmeye başladık. Nereden geliyorum, nereye gidiyorum. Hava çok sıcak. Yorulduğumu anladılar. Almanya'da okullar hâlâ açık. Sekizinci sınıfa giden öğrenciler öğretmenlerinin eşliğinde bisikletleriyle çiçek tozlarının çiçekleri ve bal arılarını nasıl etkilediğine dair gözlem yapmak için uygulama tarlasına gelmişler. Beni bir kafeteryada kahve içmeye davet ediyorlar. Yorgunluğum sıcaklığında etkisiyle o kadar belli ki, Mappen kasabasında onlarla bir kahve ve buzlu su içiyorum. Bir saate yakın sohbet ettikten sonra onlardan ayrılıp öğle sıcaklığında bir ağacın gölgesinde üç saat dinleniyorum. Akşama doğru pansiyona varıp duşumu alıyorum

ve erkenden yatıyorum. Almanya'da pansiyonlarda konaklamak otellere nazaran daha cazip hem de çok ucuz. Bir de çok temizler.

Bundan sonra ki hedefim Bremen kenti yakınlarında konaklamak. Çünkü her gün aldığım yol beni bu kentin yakınlarına kadar getiriyor. Yine benzer coğrafya... Tarlalar, tarlaların arasında ormanlar... Çevreye yayılmış rüzgârgülleri. Bremen, meşhur Bremen Mızıkacıları'nın memleketi. Bilirsiniz, Grimm Kardeşler'in yazdığı, hayvanların masalda konuşturulduğu türden bir masal. Fabl yani. Kentin yakınlarında harika bir göl var, orada bir kampta konaklıyorum. Buradaki kamplar âdeta

tatil yerleri gibi. Özellikle emekliler karavanlarıyla buralara gelip günlerce kalıyorlar. Benim gibi çadır kuran o kadar az ki... Böylece altıncı gecemi de harika bir yerde geçiriyorum.

O kadar erkenden yola çıkıyorum ki, Bremen henüz uyanmadan kentin merkezinden geçiyorum. Kent yakınlarında bulunan ve çok yaşlı ağaçlardan oluşan kent ormanına spor için gelenleri görüyorum. Kahvaltımı kampta yapmadığım için ormanda uygun bir yer bulup kahvaltımı hazırlıyorum. Bu arada yakındaki dere kenarında otlayan geyik yavrularını görüyorum. Kentin dibinde, güneş ışığının bile zor girdiği böyle bir ormanda kahvaltı yapmayı çok uzun yıllar olmuş. Hedefim Almanya'nın ikinci, Avrupa'nın altıncı büyük kenti, aynı zamanda Almanya'nın en büyük liman kenti Hamburg'a yakın bir yere ulaşmak. Orada da kamp yapacağım yer maalesef yok. Bu yüzden Airbnb'den bir oda kirliyorum. Ev sahibi ile yazışıp akşama doğru evine varacağımı bildiriyorum. Ancak benim varacağım saatte evde olamayacağını, bu nedenle anahtarı kapının yan tarafından bulunan çiçek saksısının altına bırakacağını, ben vardığımda eve girebileceğimi bildiriyor. Bu yöntem ne kadar da çok tanıdık geliyor bana. Eve varıyorum ve söylediği gibi anahtarı orada buluyor ve içeri giriyorum. Duşumu alıp, odama yerleşiyorum. Ev sahibi geç saatte eve geliyor. Kısa bir sohbetten sonra yatıyorum. Artık Hamburg'a, daha da kuzeye gitme zamanı. Güneş doğmadan yola çıkıyorum. Yaz

aylarında kuzeyde hava çok erken aydınlanıyor ve geç kararıyor. Evden o kadar erken ayrılıyorum ki, güneşin doğuşunu yolda karşılıyorum. Bu ilk kez oluyor. Ormanların içinden geçerken gündüz görmediğim tarla farelerini bisiklet yolunda görüyorum. Gece kuşlarının seslerini duyuyorum. Uzun süre kırsal alanda yol alıyorum. Kâh ormanların içinden kâh tarlaların kenarından. Ne insan görüyor ne de bir araba ile karşılaşıyorum.

Nihayet Hamburg kentine ulaşıyorum. Kente girmek için önce Elbe Nehri'ni küçük bir feribotla geçmem gerekiyor. Geçtikten sonra kentin karmaşasına girmeden kıyıda ilerliyorum. Artık düz yollardan çok inişli çıkışlı yollarda pedallama zamanı. Çok yorucu oluyor. Bu durum zaman zaman beni zorluyor. Kentin kuzeyinde Bad Segeberg'e varmalıyım. Yolun uzun olduğunu biliyorum. Önce orta ölçekli bir kasabada mola veriyorum. Bu kasabada bir Türk kuaför bir de Türk market buluyorum. Marketten Kızılay maden suyu, Uludağ limonata, kuru fasulye konservesi ve lavaş ekmeği alıyorum. Gıda takviyesi yaptıktan sonra inişli yokuşlu yollardan Bad Segeberg'e varıyorum. Kent merkezinde biraz gezdikten sonra merkeze biraz uzak olan harika bir pansiyonda konaklıyorum. Bugün oldukça fazla yol almışım: 112 km. Çok yoruluyorum. Ayak kaslarım ağrıyor. Ancak biriken kirli çamaşırlarımı da makinada yıkayıp bahçeye asmam gerekiyor. Onların rüzgârda kurummasını beklerken uyuyorum. Sabaha ilk işim çamaşırları toplamak ve yola çıkmak.

Dokuzuncu gün... Almanların Ostsee dedikleri güney denizine ulaşacağım. Geçtiğim yollar o kadar kırsal ki... Yollarda benden başka hemen hemen kimse yok. Bisikletimin sorun çıkarmamasını diliyorum. Aksi durumda ne yapacağımı da bilmiyorum. Bazen bisiklet yolundan ama çoğunlukla araç trafiğine açık yollardan gidiyorum. Telefonum zaman zaman çekmiyor ve rotamı kaybediyorum. Sonunda denizi görüyorum. Kuzeyde Güney Denizi'ndeyim. Şiddetli rüzgâr esiyor. Biraz denizi seyrederiyorum. Rüzgârın şiddeti ve suyun soğukluğu insanları denizden uzak tutsa da yazlık evlerinin balkonlarında keyif yapıyorlar. Ben ise biraz dinlendikten ve manzarayı seyrettikten sonra daha kuzeydeki bir kampinge doğru yola çıkıyorum. İnişli çıkışlı yollar beni epey zorluyor. Cismar isimli bir köye geliyorum. Tesadüfen doğa tarihi müzesi karşıma çıkıyor. Hemen köydeki bu müzeye giriyorum. Yetişkin giriş ücreti 3 euro. Almanya'nın en zengin kabuklu koleksiyonuyla karşılaşıyorum. 40 yıl önce köyden bir kadının başlattığı doğa tarihine ait materyallerden oluşturulmuş bir müze. Üç katlı, onlarca odadan oluşan ve özellikle çocukların eğitimine katkı sağlayan etkileyici özel bir müze. İki saatimi burada geçiriyorum. Aynı zamanda yorgunluğumu da atıyorum. Tekrar yola çıkıyorum. Denizin kıyısında

o kadar büyük bir karavan kampingine geliyorum ki, şimdiye kadar gördüğüm en büyük kamping alanı. Aynı zamanda da en pahalı kamping konaklamamı yapıyorum: 18 euro. Küçük bir çadır için ödediğim miktar. Bunun üstüne duş almak için kullanılan bir karta bir euro yüklüyorum. Bazı kamp alanlarında duş almak paralı. Ne kadar su kullanıyorsan o kadar ödeme yapıyorsun. Benim duşlarım genellikle 30-40 sent (kuruş) tutuyor.

Bütün gece rüzgâr olduğu için deniz kıyısında olmama rağmen nemsiz bir ortamda uyanıyorum. Artık onuncu gün. Almanya'dan Danimarka'ya geçmem gerekiyor. Önce uzun bir köprüden Almanya'nın bir adasına geçiyorum. Oraya geçerken yolumu kaybediyor, kendi kendime köprünün üstüne nasıl çıkacağımın yolunu bulup adaya geçiyorum. Adaya geçtikten sonra bir pastanede kahvaltı yapıyorum.

Buralarda kahvaltı bir fincan kahve, iki küçük kurabiye. Fiyatı beş euro. Almanya'dan Danimarka'ya feribotla geçmem gerekecek. Feribota nasıl binmem gerektiğini bilmiyorum ve bilet almak için çeşitli yerlere gidiyorum. Ancak bir türlü doğru yeri bulamıyorum. İlgiliye rastlıyorum ve ona feribota nasıl bineceğimi soruyorum.

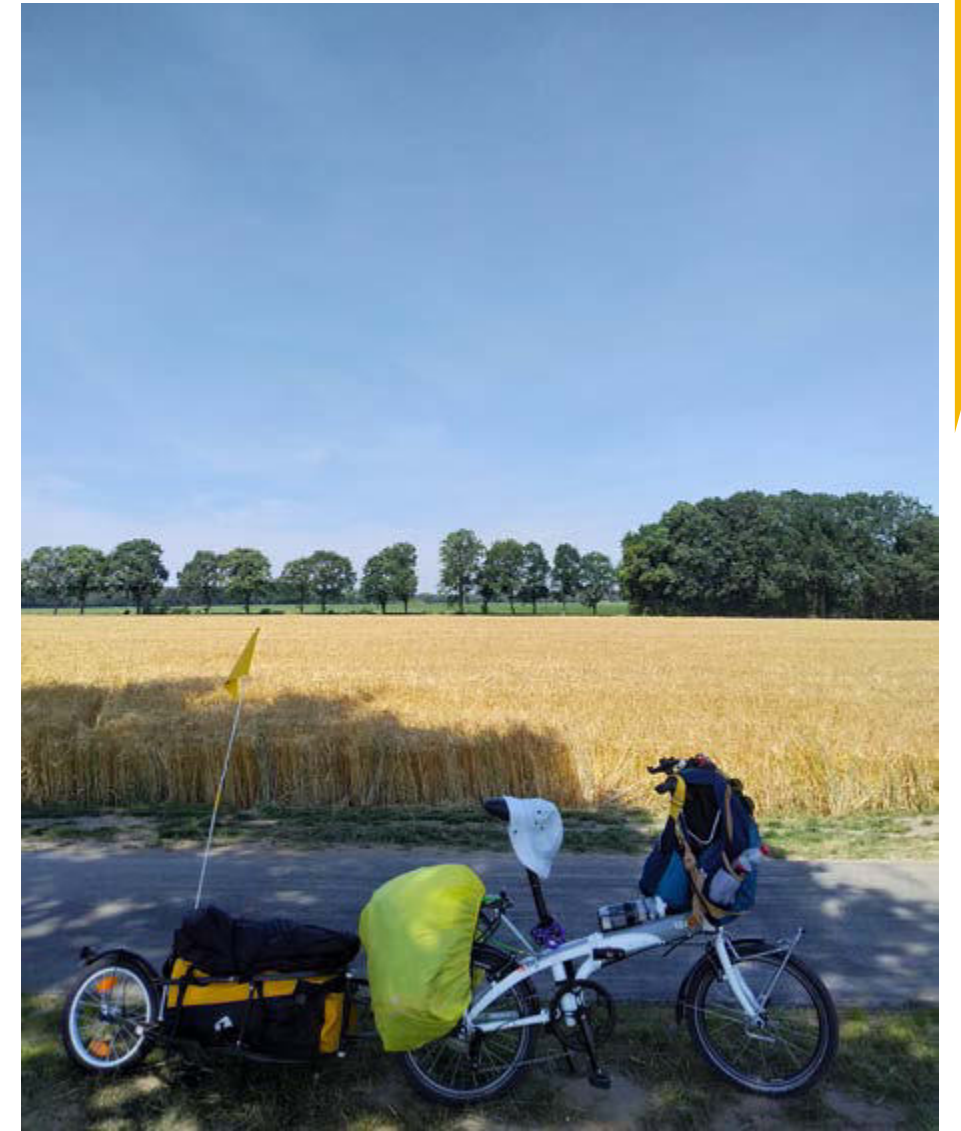

Normal araçlar gibi sıraya girmem gerektiğini söylüyor. O arada bisikletle tur yapan bir Alman çiftte rastlıyorum. Onlar da benim gibi. Sıraya girip biletimizi alıyoruz ve feribotu bekliyoruz. Beklerken bisikletle Avrupa turu yapan İsveçli bir çift ile tanışıyorum. Deneyimlerimizi, nereden gelip nereye gittiğimizi paylaşıyoruz. 45 dakikalık feribot yolculuğuyla Danimarka'ya varıyoruz.

Danimarka'ya varır varmaz konaklayacağım yeri haritada işaretleyip rotamı belirliyorum. Rota hep kırsal alandan geçiyor. O kadar uzun bir toprak yola girdim ki; ilk kez bu kadar uzun süre toprak yolda pedal çevirdim. Bir köyün karşıma çıkmasını bekliyorum mola vermek için. Uzun süre gittikten sonra bir yol kenarında piknik yapıyorum. Karnım doyunca enerjim yerine geliyor ve uzun süre durmadan bisiklet kullanabiliyorum. Adalardan, köprülerden geçerek yine deniz kıyısında konaklayacağım kampinge geliyorum. Bir ara yol bakım çalışmasından dolayı rotamı kaybetsem de, kısa sürede doğru yolu buldum. Konakladığım yerde mutfak olanakları çok güzeldi. Yemeğimi yapıp erkenden yattım. Zaten geç yatmak mümkün değil. Sıcakta, inişli çıkışlı yollarda bisiklet kullanınca hele bir de benim yaşımda olunca yorulmamak mümkün değil.

Artık on birinci gündeyim. Kopenhag'a çok yaklaştım. Bu gece Kopenhag'a yakın bir yerde konaklamaya karar verdim ve rotamı ona göre belirledim. Hemen hemen her gün rotamı bu şekilde belirliyorum. Amsterdam-Kopenhag rotası üzerinde 80-100 km'lik rotalar halinde öncelikle konaklayacağım yeri belirliyor ve ona göre ilerliyorum. Ancak bu sefer yollar o kadar inişli-çıkışlı ki...

Zaman zaman bisikletten inip onu elle taşımak zorunda kaldığım anlar oluyor. Bu yolların varlığından değil, benimle ilgili bir durum. Hem katlanabilir bisikletimin ağırlığı hem de taşıdığım yükün fazlalığı ve de yaşımin gereği bu yokuşları durmadan çıkmama engel oluyor. Yokuşu çıktıktan sonra iniş ise o kadar hızlı oluyor ki; bazen çıkarken saatteki hızım 7-8 km'ye düşerken, inişlerde saatteki hızım zaman zaman 30 km'ye kadar ulaşıyor. Bir de inişlerde rüzgârın güzelliği de çok hoş...

Öğle saatine doğru hem karnım acıyor hem de çok yoruluyorum. Orta ölçekli bir kent olan Koge'ye varıp kent merkezinde yemek yemek ve dinlenmek istiyorum. Tesadüf cumartesi günü kurulan semt pazarına denk geliyorum. Önce pazarı geziyor, fotoğraf ve video çekiyorum. Pazarda nelerin satıldığına bakıyorum. Ağaçların gölgesinde tıklım tıklım dolu bir kafeteryada yemek için sıraya giriyorum. Danca bilmediğim için menüde ne olduğunu

anlamıyorum. Siparişi vermek için masada yemek yiyenleri göstererek ton balıklı sandviç istiyorum. Bir de soğuk içecek. Fiyatı bilmeden verdiğim sipariş hayatımın en pahalı öğle yemeği oluyor: 26 Euro.

Danimarka'nın bana sürprizi. Tesadüfe bakın ki kafeteryanın yöneticisi bir Türk... Yemekten sonra onunla tanışıyorum. Bana çay demletiyor. Uzun uzun sohbet ediyoruz. Hayatın zorluklarından, Danimarka'ya nasıl geldiğinden söz ediyor. Yola çıkmam gerekiyor. Kent merkezini biraz daha gezdikten sonra deniz kıyısından geçerek dümdüz ovada yol alıyorum. Bu sevindirici bir durum. Çok yorulmadan denize sıfır bir yerde kamp yapıyorum. Çok organize bir kamp yeri. Yolda geçireceğim son gece. Kampingde Alman bir bisiklet gezgini, yine Alman bir gazeteci ve Hollandalı bisiklet gezgini bir çift ile tanışıyorum, sohbet ediyoruz. Son gecenin hatırına geç yatıyorum. Çünkü sabah erken kalkmak zorunda değilim.

Kopenhag'a 20 km'lik bir yolum kaldı.

Artık rotayı bitirme zamanı. Geze geze Kopenhag'a giriyorum. Ucuz bir hostel de dört kişilik odada bir yer buluyorum. Önce oraya gidip eşyalarımı bırakıyorum ve hafiflemiş bisikletimle kenti gezmeye başlıyorum. Bu kente ilk kez geliyorum. Dünyanın bisiklet konusunda en güvenli kenti olan ve Kopenhag Index'inin de yaratıldığı bir başkent. Bisikletle kentte dolaşmak tam bir özgürlük. Akşama kadar rotasız ve serbest olarak geziyorum. Zaman zaman kayboluyorum. O zaman cep telefonundan yönümü bularak kent merkezine geliyorum.

Hiç düşünmeyin... Hemen bir bisiklet alın, malzemelerinizi temin edin ve mümkün olan düz bir coğrafyada yola çıkın. Arınacaksınız... Hem de öyle bir arınacaksınız ki; doğayı, coğrafyayı, kültürleri, insanları, hayvanları, ağaçları, toprağı, suyu, rüzgârı her şeyi ile hissedeceksiniz. Haydi, yola çıkma zamanı...

Afşabın hikayesi burada başlar

HASAN KULU

ORMAN ÜRÜNLERİ

Laminat Parke , Isıl İşlem Ahşap Palet ve Sandık, Kamelyalık Kereste,
F. Joint Lamine Profil ve Panel, İnşaatlık ve Doğramalık Kereste, Fınlı Masif Çam ve Kayın Parke,
Fınlı Taban Lambri, Döşeme Tahtası, İthal OSB ve PLYWOOD

0332
444 5856

www.hasankulu.com
info@hasankulu.com

Ağaç İşleri Sanayi Kırımlı Sk.
No:35 PK 42300 Selçuklu/KONYA
Faks: 0332 2493176

HASAN KULU
Orman Ürünleri A.Ş.

Yazı: Begüm BAYKAL
Fotoğraf: Abdullah BAYKAL

AVRUPA'NIN KUDÜS'Ü BOSNA HERSEK

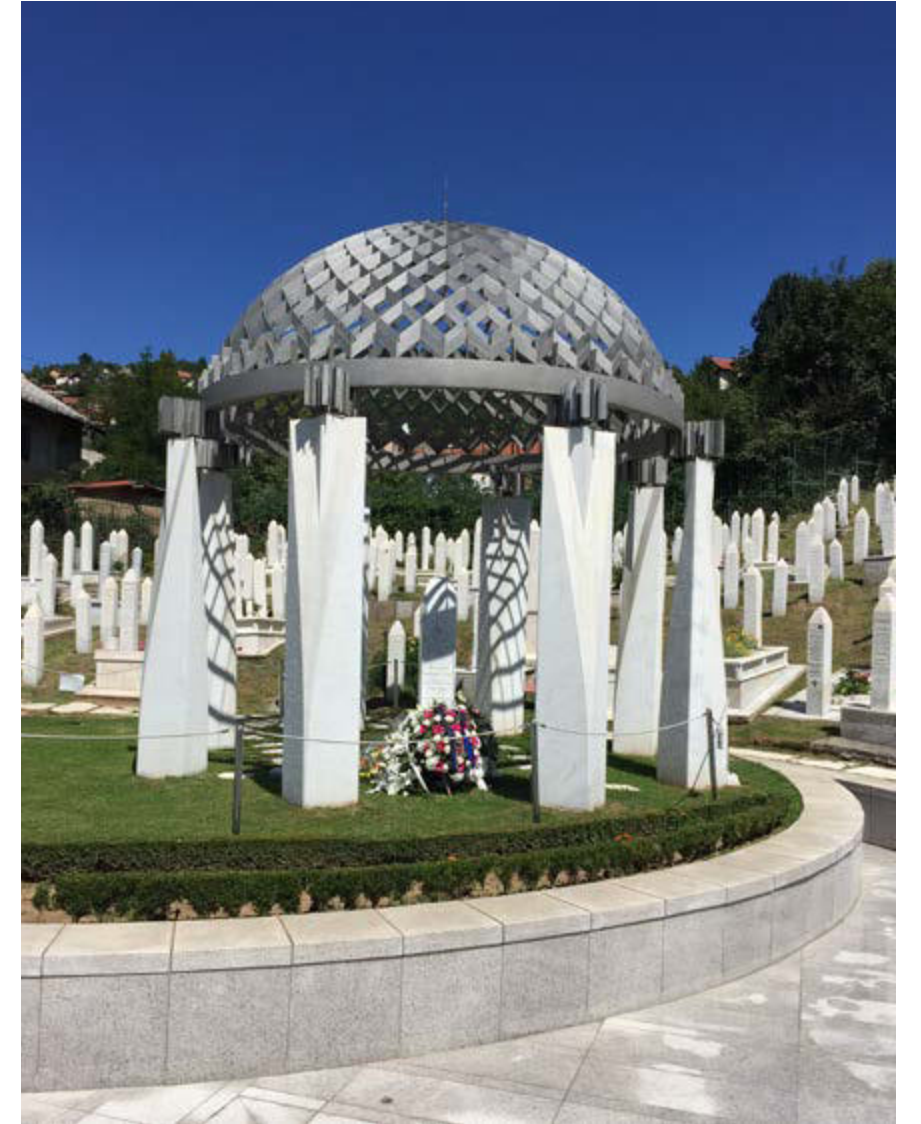

Haftalardır nereyi yazsam nasıl yazsam diye düşünüp saatlerce de nasıl başlasam diye çabalarken bir anda karar verdim. Temmuz ayındayız ve Bosna katliamının 24. yıl dönümü. Çağdaş Avrupa'nın göbeğinde yapılan katliamın, dünyanın dilini yuttuğu, görmezden geldiği yıllarda ben henüz doğmamıştım ancak ailem Almanya'da yaşıyordu. Katliamdan 15 yıl sonra dönmüştük Türkiye'ye...

3 yıl önce ailemle birlikte Almanya Nürnberg de görev yapan abimi ziyaret ettikten sonra dönüş rotamızı Balkanlar'a çevirerek ilk durağımız Bosna'ya vardık. Bu aşamada Bosna'yı Avrupa'nın Kudüs'ü olarak anlatacağım. Neden diye sorarsanız: 24 yıl önce vuku bulan katliamlar milyonların gözünün önünde oldu ve kimse dur demedi. Her fırsatta insan haklarından bahseden sözde 'Medeni Batı' bu katliamları yapanlara sessiz kalıp kınamakla yetindi. Toplu mezarlarda kimlik tespit çalışmaları devam ediyor. Ancak bilinmeyen toplu mezarlar ve kimliği tespit edilemeyen Bosnalılar da var.

Bosna katliamına değinmek istedim çünkü gezdiğim, gördüğüm her yerde katliamın, savaşın izleri vardı. Bosna halkının bu katliamı unutmaması imkânsız. Biz de onların kardeşleriyiz ve kardeşleri olarak bu katliamları ve yaşanan dramları unutmamalıyız.

Saraybosna'ya ulaştığımızda sabah ezanı okunmamıştı. Bizde bir camiye girip bekleyelim diye düşünmüştük ancak camilerin hepsi kilitliydi. Camilerin gece kapalı olduğunu öğrenince şaşırdık. Allah'ın evinin kapalı olmaması gerekirdi. Bizde Ali Paşa Cami'nin avlusunda beklemeye başladık. Sabah namazımızı da orada eda ettikten sonra kahvaltımızı Boşnak Böreği ile yaptık. Bosna Hersek'e bir gün yolunuz düşerse Boşnak Böreği yemeden dönmeyin. Dönerseniz de ben Bosna'ya gittim demeyin. Şehrin ortasında Miljacka Nehri akıyor ve üstünde Osmanlı yadigarı Latin Köprüsü...

Osmanlı Sancak Beyi Gazi Hüsrev Bey Külliyesi geniş bir alana inşa edilmiş. Caminin dış duvarında iki musluklu bir çeşme yer alıyor, bu çeşmeden su içmenin bir manası var ama büyüğü bozulmasın. Biz çarşıda ilerlerken hiç yabancılık çekmedik. Konya'dan gönderilen tramvaylar her yerde bizi karşılıyordu. Bu tramvaylardan birine Pijacka Markale pazar yerinde denk geldik. Bu pazarın tarihteki yeri önemli nedeni ise o kanlı dönemde pazarın ortasına bir bomba düşüyor ve binlerce insan hayatını kaybediyor. Ölenlerin anısına cam duvara isimleri yazılıyor. Pazarın biraz ilerisinde 'Sonsuz Ateş' dedikleri bir anıt var. Bu ateş de 1993'den beri yanıyor ve eğer sönerse Bosna da ki doğal gazın bittiğinin habercisiymiş.

Sonraki durağımız ise Saraybosna'nın kalbi Başçarşı. Başçarşı'nın ortasında da Osmanlı eseri olan Su Sebili. Benzeri Konya Kültür Park'ta da var, Konya ve Saraybosna'nın kardeş şehir olması hasebiyle. Bosna'nın kahvesi de çok meşhur. Kahve molası için durağınız kesinlikle Morica Han olmalı. Hem kahvenizi yudumlayabilir hem de hediyelik eşya bakabilirsiniz. Tabii Bosna'ya kadar gelip Bilge Kral Alija İzzetbegović'in mezarını ziyaret etmeden gitmek büyük ayıp... Çok geniş bir alana yayılan bu mezarlığın en büyük ortak özelliği ölüm tarihlerinin 1992 ve 1993 yıllarına ait olması.

Mezarlığı geçip daha yukarılara çıkarsanız Saraybosna manzarasıyla karşılaşıyorsunuz. Öğle yemeğinde Bosna'nın meşhur köftelerinden yedik. Enerjimizi topladık-tan sonra biletlerimizi alıp tramvay ile 'Hayat Tüneli'ne doğru yola çıktık. Gezdiğim yerlerde illaki bir hatıra alırım ama asıl biriktirmeyi sevdiğim objeler biletler ve haritalar. Konuyu değiştirmeden devam ediyorum. Hayat Tüneli, katliam yılları esnasında Alija İzzetbegović önderliğinde inşa edilerek Bosnalıların hayati ihtiyaçları giderilmeye çalışılmış. Tünelin dışında mermi izlerini görmek mümkün. Günümüzde bu tünel müze olarak kullanılıyor. Tünelin bir kısmı açık ve duvarlarında o döneme ait fotoğraflar var. Mermiler, kazmalar, el arabaları...

Alija İzzetbegović'in giyindiği askeri kıyafetler ve sürgülü sandalyeyi bu müzede görebilirsiniz. Bahçe kısmına ise o dönemdeki evleri ve yedikleri yiyecekleri sergilemişler. Kısacası bu tünel sayesinde hayata tutunmuşlar. Tünelden ayrılırken iki Boşnak teyze Türk olduğumuzu öğrenince ellerimize yapıştı ve ısrarla evlerine davet ettiler. Ancak vaktimiz olmadığı için üzülerek bu daveti geri çevirmek zorunda kaldık. Bir günde Saraybosna'yı gezmek bizi bir hayli yormuştu, hüzünlendirmişti. Hal böyleyken de akşam yorgunluktan nasıl uyuduğumuzu bilemedik.

Ertesi gün Mostar'a doğru yola çıktık. Neretva Nehri'nin üstünde yer alan Osmanlı yadigarı, Mimar Sinan'ın eseri Mostar Köprüsü hem Boşnaklar hem de bizim için önemli bir sembol... Savaşta bombalanmış harap olmuş ancak devletimiz sayesinde eski görkemli günlerine kavuşmuş bir sembol köprü... Eskiden beri genç Boşnakların Mostar Köprüsünden soğuk suya atlamaları devam eden geleneklerinden. Eğer Mostar'ı uzaktan ve yüksekte izlemek istiyorsanız mutlaka Koski Mehmed Paşa Camisi'ni ziyaret edin ve minaresine çıkın. Minaresine çıkmazsanız da avlusunda bir çay bahçesi var. Hem çayınızı yudumlar hem Mostar'ı ve rengi ile insanı canlandıran Neretva Nehri'ni izlersiniz. Bosna Hersek gezimizin son durağı Blagaj Tekkesi oluyor. Bu tekke eşsiz görüntüsü ile Buna Nehri'nin hemen yanı başında yer almakta. Tekkenin pencereleri Buna Nehri'ne nazır manzarasıyla bir başka güzel. Bu nehre ayaklarımı değdirmeden edemiyorum.

Bosna Hersek gezimizden anlatacak çok şey var aslında...

Ancak anlatacaklarım şimdilik bu kadar... Yolculuğumuz devam ediyor ve hep devam etmesi dileği ile görüşmek üzere...

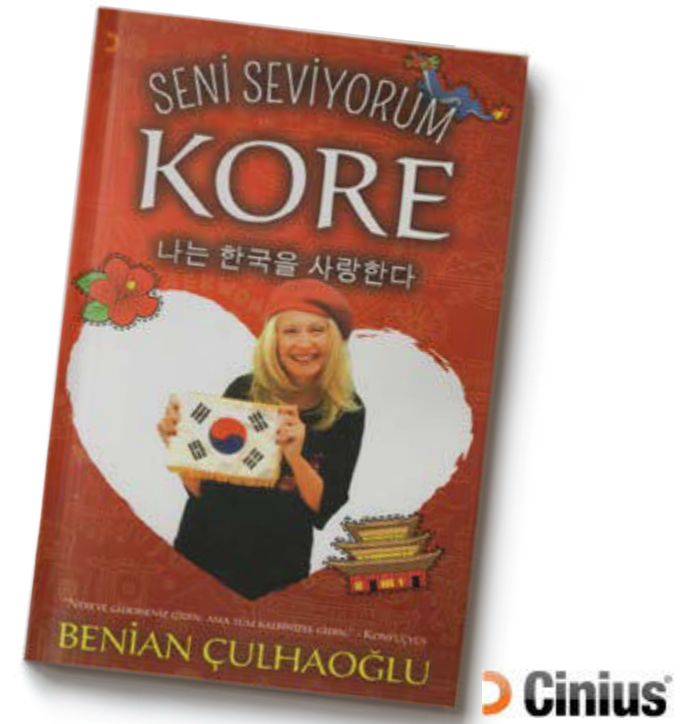

BENİAN ABLA'YLA HOLLANDA'YI GEZİYORUZ

Benian Abla, 60 ülkeye seyahat etmiş bir gezgin. Yeni ülkeler keşfetmeyi seviyor. Bu sefer yolu heybetli değirmenlerin, rengârenk lalelerin, lezzetli peynirlerin, dünyaca ünlü ressamların ülkesi Hollanda'ya düştü.

Tek başına gitmek yerine siz değerli çocukların yanında olmasını istedi. Hep birlikte uçağa binip Hollanda'ya gidiyoruz. Seyahat etmenin büyüünde daha önce hiç görmediğimiz güzellikleri görecektik, farklı bir kültürün ışığında yepyeni şeyler öğreneceğiz. Acele edin uçak kalkıyor! Yolculuk başlıyor!

Bir çok internet kitap satış sitesinden temin edebilirsiniz.

SENİ SEVİYORUM KORE

Davranış Bilimleri Uzmanı Benian Çulhaoğlu bu kez Güney Kore'ye götürüyor bizi. Kore ekonomik gelişimini tamamladıktan sonra kendi kültürünü dünyaya yaymak anlamında son derece başarılı olmuş bir ülke. Daha önce ülkemizde sadece "kardeş ülke" olarak bilinen Kore, popüler kültürü ile Türkiye'de büyük hayran kitlelerinin oluşmasını sağladı.

90'lı yıllarda Kore'de "hallyu" diye bir kavram oluştu. Hallyu, Kore'nin dizi film ve müziğinin diğer ülkelerde geniş hayran kitlesi oluşturması şeklinde gelişti ve bütün dünyaya yayıldı.

2005-2010 yılları arasında yayınlanan Güney Kore dizilerinin Kore hayranlığımızda etkisi büyük. "K-pop" yani Kore pop müziği genç kesimin ilgisini çekiyor. Türkiye'de sayıları azımsanamayacak ölçüde Kore hayranı var. K-pop müziği ile yatıp Kore dizileri ile kalkıyorlar.

Bu kitap ülkeye duyulan hayranlığın izinde tek başına yolculuk yapan bir gezgin-ressam-yazarın güncesi. Davranış Bilimleri Uzmanı Benian Çulhaoğlu yaptığı keşif yolculuğunda gördüğü yerleri fotoğraflayıp resimlemekle birlikte, yaşadıklarını kaleme alarak ülkenin tarihini, kültürünü, doğasını, lezzetlerini hoş anılar çerçevesinde anlatıyor. Kitap aynı zamanda bir rehber niteliğinde olup yazar satır aralarında güvenli, eğlenceli ve ekonomik gezmenin ipuçlarını da veriyor. Kore hayranıysanız, eşsiz güzellikteki ülkeyi merak ediyorsanız ya da bir gün Kore'ye gitmeyi düşünüyorsanız SENİ SEVİYORUM KORE tam size göre...

Yazı ve Fotoğraf: Levent PAK

EN KOLAY ÖĞÜN SİMİT VE ÇAY

Ülkemizin en sevilen lezzeti,
tüm şehirlerimizde türlü türlü şekilde yapıp
her sabah sıcak sıcak satılan vazgeçilmez lezzetimiz
“Simit...”

Hangimiz sabahın erken saatlerinde “Simitçiiii” nidalarını duyduğumuzda kayıtsız kalabiliriz. Neredeyse hepimiz bu sese kulak verir, çıtır simitleri alır kahvaltımızı taçlandırırız.

Şadi Narin 34 yıldır Konya’da simitçilik yapıyor. Aslına bakarsanız daha da uzun bir süredir simitçi. Çünkü 1957 doğumlu olan Şadi Bey çocukluk yıllarından itibaren simit satıcılığı ile başlamış bu işe. Lise yıllarında da simit satıcılığı yapan Şadi Bey 1985 yılında kendine ait simit fırını açmış. Bugün Konya’nın en eski simitçilerinden olan Besler Simit fırını halen aynı yerinde simit üretmeye devam ediyor. Yerini bilmeyenler için kısaca şöyle tarif edelim; Konya İmam Hatip Lisesinin ana kapısının karşısında.

Simit üretimi gece saatlerinde hamurun ve fırının hazırlanmasıyla başlıyor. Şadi Bey hamurun ekme hamurundan farklı olduğunu belirtiyor. Fırınlarının da diğer fırınlardan farklı olduğunu ifade eden Şadi Bey "Bizim fırınımız alttan yanan ateşin ortadaki delikten taşı ve fırının kubbesini ısıtmasıyla hazır hale geliyor. Bu da bizim simitlerimize ayrı bir lezzet katıyor. Gazlı ve elektrikli fırınlarda üretilen simitler asla aynı lezzette olmaz." diyor.

Simit yapımının en önemli aşamalarından biride hamurun sıcak pekmeze salınması. Simite tat ve renk katan bu işlemin ardından simit susama batırılır ve

fırına verilmeye hazır hale getirilir. Fırına verilen simit, etrafa yayılan o mis gibi kokusuyla damaklarda yer almak için satışa sunulur.

Şadi Bey "Eskiden her simit fırınının önünde 40 ila 50 çocuk tablalarıyla birlikte hazır bulunur, mahalle aralarında satmak için çıkan simitlerden alırlardı. Şimdi kalmadı artık." diyor. Gene de şehrin çeşitli yerlerinde simitçi tezgâhları varmış. Ancak onlarda teker teker kaldırılıyormuş. Şadi Bey "Oda başkanımız Vedat Honça, 'Bu simit tezgâhları kaldırılmasın, geri gelsin' diye uğraştı ama olmadı." diye ekliyor. Gençlerden kimsenin bu işe heves etmediğini belirten

Şadi Bey "Bu iş disiplin ister emek ister. Gece kalkıp çalışmak ister. Kimse zor iş istemiyor." diyor ve ekliyor "Bu iş ölmez, insanımız her zaman simit ister. Ben çoktüm simit satardım, halen satılıyor ve gelecekte de satılacak. Ben 62 yaşındayım, bu işi hakkıyla yapacak birine devredip bu işi bırakmayı düşünüyorum." diyor.

Konya'nın en eski simit fırınlarından olan Besler Simit'in eski usul lezzetli simitlerinden bize de ikram eden Şadi Narin'e verdiği bilgilerden ötürü teşekkür ediyoruz. Umarım her canımız çektiğinde yanı başımızda milli yiyeceğimiz simidi buluruz.

HEDİYELİK EŞYA

ESANS ÇEŞİTLERİ

Katalogumuzu incelemek için QR Kodu Okutunuz

HAC MALZEMELERİ

CAMİ MALZEMELERİ

RAHLE ÇEŞİTLERİ

Tevhid Seda

HAC MALZEMELERİ

YASIR | SSR | MSSR

Musalla Bağları Mah. Kazım Ayvaz Sk. No:91
Selçuklu/KONYA/TÜRKİYE
+90 (332) 350 7088
+90 (532) 349 0242
info@tevheidseda.com.tr

Türkiye'nin En Kapsamlı Hac ve Hediyelik Eşya Merkezi...

Röportaj ve Fotoğraflar: BENİAN ÇULHAOĞLU

ÜLKEMİZİN
FRANK SİNATRA'SI

ÖMÜR
GÖKSEL İLE MÜZİK
YOLCULUĞU

Bu sayımızdaki konuğumuz
ülkemizin Frank Sinatra'sı, kadife
sesli sanatçımız Ömür Göksel.
Onun o güzel anlatımı eşliğinde
müzik dolu bir dünyaya doğru
yola çıkıyoruz.

Müzikle ilk ne zaman tanıştınız?

Annemin ninnileri ile... İlk oksijenle tanıştığım-
da “ingaaaa!” diye bağırırken bu çocuğun sesi
güzel olacak demişler. O anda bilmediğim bir
alkışın dürtüsü oldu. Mesleğe başlayan her ki-
şinin alkış dürtüsüne ihtiyacı vardır. Şarkı söy-
lemeye başladığınızda sizi sevenler çoğaldıkça
bunu iyi yaptığınızı düşünürsünüz. O zaman
amatörlükten profesyonelliğe sıçrama zamanı
gelmiştir. Bundan sonraki aşamada size gelen
şansın kaçırılmaması gerekir. İnsanın karşısı-
na hep mucizeler çıkar, tesadüfler çıkar. İyi
kullanırsanız hedefe varırsınız. İyi kullanama-
dığınızda ise ümidi kesmeyin. Bekleyin. Tabii
kurduğunuz hayallerin gerçeğe yakın olması
gerekir. Bu bir Ömür Göksel felsefesidir.

Müzik hayatınız nasıl başladı?

Annem, babam piyano çalardı. Annem konservatuar şan bölümü mezunudur. Kendimi bildim bileli şarkı söylerim. Piyano eşliğinde şarkı söyledim ya da arkadaş partilerinde dinleyenler “Çok güzel şarkı söylüyorsun.” derdi. Galatasaray genç basketbol takımının kaptanıydım. Özhan Canaydın, Tuna Huş, Haluk Tunceli, Prof. Nurdan İşmed, Bülent Karpad takımdaydı. 5 yıl basketbol takımına şampiyonluk yaşattık. O zamanlar duş yaparken şarkı söylerdim. Ses eko yapınca takımdaki arkadaşlar “Ömür çok güzel şarkı söylüyorsun.” derlerdi. 1960’da 18 yaşındayken Caddebostan’da bir gazinoda ses yarışması yapıyordu. Biz de takım olarak oradaydık. Tuna Huş muziplik olsun diye yarışmaya benim adımı yazdırmış. Yarışmanın sonunda Orhan Boran’ın anonsu duyuldu. Ömür Göksele adlı müsabık (o zamanın deyimiyle yarışmacı) olarak beni anons etti. Alkışlar arasında “Till” adlı şarkıyla gecenin birincisi olmuş, “Ses Kralı” seçilmiştim. Gazeteler haber yapmıştı. Bunu babamdan nasıl saklayacaktım bilemiyordum...

Ardından sahne çalışmaları, plaklar geliyor. Benim çocukluk dönemimim unutulmaz şarkısı “Sevemem Artık” ile gönüllere taht kuruyorsunuz. Birçok şarkınız liste başı oluyor...

1967-1979 yılları arasında Türkiye’de gerçek bir star olduğum dönemde 13 şarkım bir numara oldu. Yaptığım 40 adet 45’lik plağımın 13’ü listelerde bir numaraydı. “Sevemem Artık” adlı şarkı 26 hafta bir numarada kaldı.

1969-1975 yılları arasında “Mutluluk”, “Sevemem Artık” ve “Yanıyorum” adlı şarkılarınız size altın plaklar getiriyor...

Evet, üç altın plağım var. “Sevemem Artık” satış rekoru kırmıştı. Plaklar iş getirdi. O yıllarda 365 günün 364’ü sahnede idim. Bir günü hariç, 10 Kasım. Gecede dört yerde sahneye çıktığımı bilirim.

İdolünüz olan bir sanatçı var mıydı?

Olmaz mı? İlk göz ağrım Dean Martin’di. İnsanın içine işler onun baygın, yorgun sesi. Bu işin lisesi Dean Martin ise üniversitesi Frank Sinatra’dır. Frank Sinatra ağzını açıp “a” dese romantiktir. Benim için “Türkiye’nin Frank Sinatra’sı” derlerdi. Hatta Düseldorf da bir lokalde şarkı söylerken “Türklerin Frank Sinatra’sı” olarak afişe yazmışlardı.

Bugüne kadar kaç adet plak ve CD yaptınız?

6 adet long play yaptım. Kaset döneminde yurt dışındaydım. 17 yıl kaldım. İtalya, Amerika ve Almanya’da profesyonel müzik yaşamıma devam ettim. Sonra CD’ler çıktı. 9 CD’nin 3’ü best seller oldu. İlk defa İngilizce bir albüm Türkçe albümlerin önüne geçti. Çok ünlü olduğum yıllarda 28 yaşındaydım. Belki o yaşta ünlü olmak kolaydır. Uzun yıllar yurt dışında yaşayıp 60 yaşında ülkeye döndükten sonra ünlü olmak her babayığidin işi değildir.

Bu tempoya ne ses, ne enerji yeter. Görünen odur ki sizde yetmiş. Hâlen de aktif olarak müzik hayatınız devam ediyor. Sahneye çıkıyor, albüm yapıyorsunuz. Ayrıca radyo programlarınız var. Bütün bunları nasıl başardınız?

Sporcu bünyemin çok faydasını gördüm. Bir de severek iş yapmam etkili oldu. Üç fiil hayatımın anahtarıdır: Düşünmek, gülmek ve sevmek. Düşünen insan sevebilir. Seven insan düşünebilir. Düşünen insan gülebilir. Bu üçü de birbirine bağlıdır.

Radyo programlarınızı severek dinliyoruz. O güzel sesiniz ve yorumunuzla dünya müziğini halkımızla buluşturmakla kalmıyor aynı zamanda çok değerli bilgiler veriyorsunuz?

Radyo benim ilk aşkımdır. Radyo insanı sınırlamıyor. Radyoda dinlediğim bir şarkıyı yeşil çimenler üzerinde düşünebiliyorum. Roman-tik mizacımın da etkisi var bunda. Klip ise hayal gücümün dışına çıkarıyor beni. Başka bir resimle size sunuyorlar. Bu yüzden kliplerim olmasına rağmen kliplere karşıyım. Radyoda değişik bir tarzım var. Bir şarkıdan bahsederken hikâyelerini de anlatıyorum. Böyle olunca seyirciyi içinize alıyorsunuz. Şimdilerde cumartesi günleri TRT Radyo 1’de 11.05-12.00 saatleri arasında “Müzikle Bir Ömür”, cuma günleri TRT Radyo 3’de 12.05-13.00 saatleri arasında “Akdeniz Melodileri” adlı programları yapıyorum.

Müzik arşivinizin kapsamından bahsedersiniz?

Sayı vermek zor. Binlerce plak, CD’den oluşan arşivim var. Yıllarca yurt dışından plak taşıdım. Yabancı ağırlıklı bir arşiv. Latin müziği çok geniş. Dünyadaki birçok radyodan daha fazla müzik arşivine sahibim.

Ömrünüzü müziğe adanmış biri olarak ülkemizde müzik nereden nereye geldi dersem neler söylersiniz?

50’li yılların sonu Necip Celal Andel’in, Necdet Koyutürk’ün, Fehmi Ege’nin bestelediği, İbrahim Özgür’ün, Celal İnce ve Şecaattin Yanyerli’nin söylediği tangolarla doluydu. Türk popüler müziği diye bir şey yoktu. Türkçe tangolar vardı. 1960’lı yılların başında bizler sahneye çıktığımızda sadece İspanyolca, İngilizce, İtalyanca şarkılar söylerdik. Türkçe sözlü şarkılar yazılmamıştı. 60’lı yılların sonunda bu yabancı şarkıların üzerine Türkçe sözler yakıştırılmaya başlandı. Ben kendi şarkılarımın sözlerinin çoğunu kendim yazdım. 70’li yıllar ülkemizdeki popüler müziğin en iyi tanıtıldığı yıllar oldu. “Türkçe Sözlü Hafif Batı Müziği” olarak adlandırılırdı. Halk için ise durum farklıydı. Onlar için Türk sanat müziği Türkiye’deki müziğin annesiye, babası da türkülerimizdi. Bu müzik üvey evlattı. Televizyon yaygın olmadığı için bizler bu şarkıları 90 günlük turnelerle Anadolu’nun her köşesinde sevdirmeye çalıştık. Ben, Alpay, Erol Büyükburç, Özdemir Erdoğan, Ayten Alpman... Biz Anadolu’ya sevdirebilmek için her şeyi yaptık. 80’li yıllarda büyük bir düşüş oldu. Bu süreçte ben yoktum. 17 yıl yurt dışındaydım. Ancak 70’li yılların sonunda Anadolu Rock çıktı. Cem Karaca, Barış Manço gibi efsane şarkıcılar ortaya çıktı. Anadolu Rock çok güçlü adımlarla Türk popüler müziğine girdi. 90’lar tamamen facia. Bir günde meşhur olanlar iki gün sonra yok oldular. Yüz şarkıcı şarkı söyle-diye bugüne belki dört kişi kalmıştı.

Günümüz müziği hakkında ne düşünüyorsunuz?

Geçenlerde Almanya’dan bir arkadaşım geldi. Radyoyu açtım, “Ne uzun şarkı, sekiz dakikadır dinliyoruz.” dedi. “Dinlediğin üçüncü şarkı” dedim. Çünkü bir ritim üzerine kurulan “Ben seni sevdim, sen beni sevdin...” diye birtakım şarkıcıların söylediği bir takım şarkılar. Sabah meşhur olmuş şarkıcıların bırakın akşamı ikindide yok olduğunu görüyoruz. Oysa sanatçı ün kazandıysa onu korumaya mecburdur. Ün kazanmak zordur, ünü korumak daha da zordur.

Dünya müziğinin de o eski tadı yok diye düşünüyorum ne dersiniz?

Dünyada ayrı bir şey var. Sanatçının kıymeti biliniyor. 90 yaşındaki Tony Bennett bir albüm yaptığında ne kadar sattığına, satacağına bakmadan onu bir numaraya yerleştiriyorlar. O bizim bir numaradaki “şeref misafirimiz” diyorlar.

Yakında CD'ler de bitecek, peki ya sonra?

Bence CD'ler tam olarak kalkmadı. Mesela ben sevdiğim şarkıcının altı eseri varsa hepsini alırım. Her zaman söylerim, CD sahibi olanlar arşive sahip olmalılar. Arşiv başka bir şey. Ben keyfim istediğinde onu dinleyebilmeliyim. Bu da bitecek başka bir şey çıkacak.

Müziğin dışında başka işler de yaptınız...

Evet, dünyanın farklı ülkelerinde ticaretle uğraştım. Riske girmeyi severim. Sekiz gol attıysam üç de gol yedim.

Yeni projeniz var mı?

Yeni proje bir kitap. Hayatımı anlatan bir kitap olacak.

Kadife sesli, romantik sanatçımıza sağlıklı, başarılı, müzik dolu yıllar diliyor, değerli bilgilerle dolu hoş sohbetiniz için teşekkürlerimizi sunuyoruz. Son olarak birkaç cümleyle ifade ederseniz, Ömür Göksele'in başarısında en büyük etken neydi?

Zaten başarılı bir gençtim. Evlendikten sonra arkamda çok güvendiğim bir kaleci oldu. Eşim Hülya. Daha da başarılı olmaya başladım. Ağacımızın meyveleri olan kızım Serenad ve oğlum Sonat da başarıyı artıran en önemli etkenlerdir.

Yaza Kulağı Ver

Synergym özel havuzlarında sıcak aylara serinlik katın, günün stresini atın.

SYNERGYM
FITNESS & WELLNESS CLUB

Yazı ve Fotoğraflar: Salih DOĞAN

Yeraltındaki
Görkemli Tas Yapı

YEREBATAN SARAYI

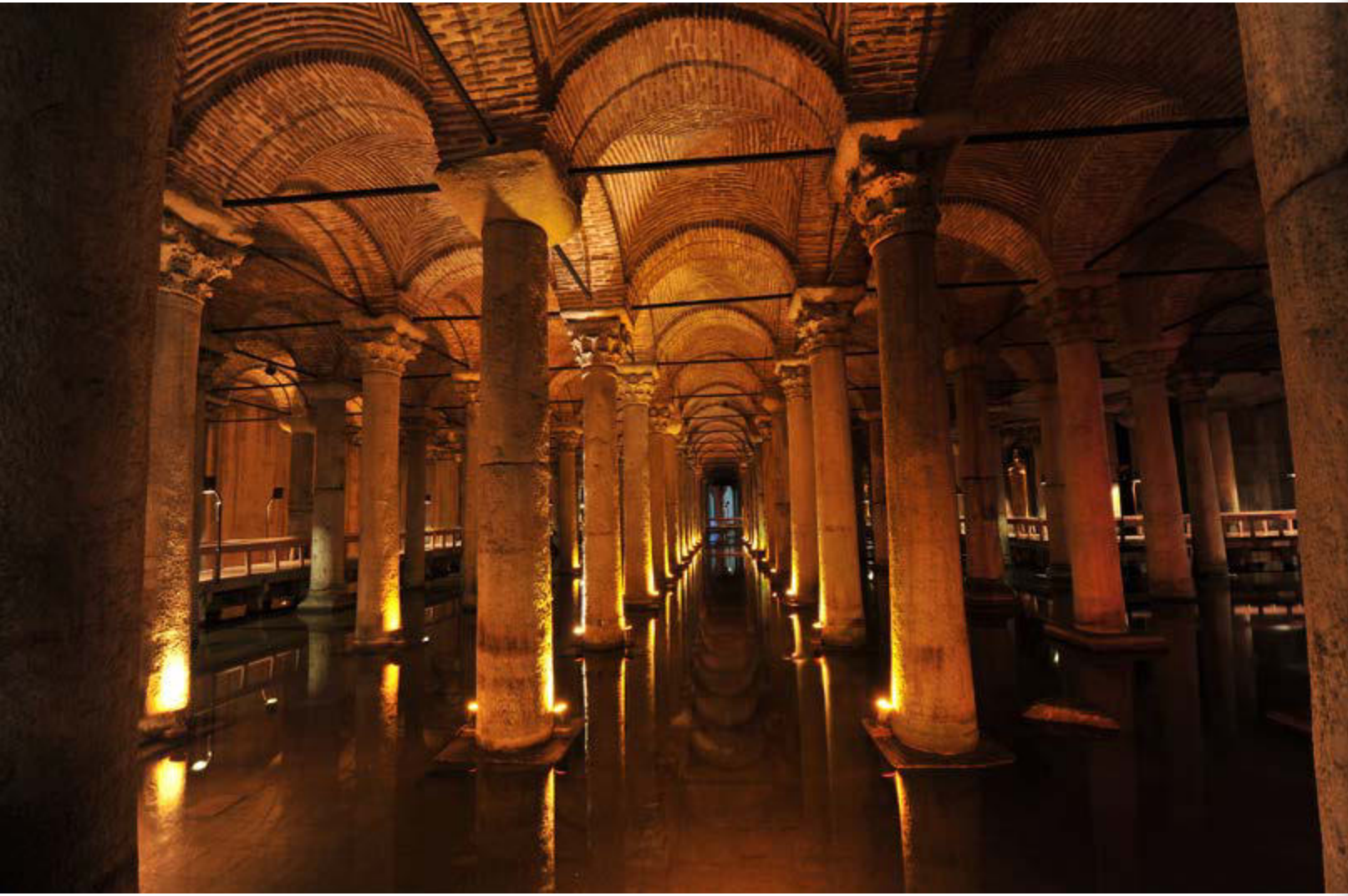
Doğu Roma'nın en büyük sarnıcı 'Bazilika Sarnıcı' olarak da bilinen görkemli sütunlarıyla 'Yerebatan Sarayı' tarihi yarımada içinde Ayasofya'nın güney batısında yer almaktadır. Ayasofya'nın önünden Cağaloğlu yönüne doğru uzanan Yerebatan Caddesi sarnıcın üzerinden geçmektedir.

Sıcak yaz günlerinde İstanbulluların bir anlamda serinlemek için ziyaret ettikleri Yerebatan Sarnıcı, 532 yılında Doğu Roma İmparatoru I. Jüstinyen (Justinianus/Iustinianus) tarafından inşa ettirilmiş olup sarnıcın yerinde daha evvel Stoa Bazilikası'nın bulunması sebebiyle "Bazilika Sarnıcı" olarak da adlandırılmıştır.

Su, İstanbul da tarihsel bir sorun olduğundan özellikle muhasaralar esnasında Büyük Saray'ın su ihtiyacını karşılamak üzere bu sarnıç inşa edilmiştir. Sarnıcın suyu, İmparator Valens tarafından yaptırılmış olan 971 metre uzunluğundaki Bozdoğan (Valens) Kemer ve İmparator Jüstinyen tarafından yaptırılmış olan 115.45 metre uzunluğundaki Mağlova Kemerleri vasıtasıyla 19 km uzakta bulunan Belgrad Ormanları'ndaki Eğrikapı Su Dağıtım Merkezinden getirilip Süleymaniye Vadisi'nden geçirilerek Sarnıca ulaştırılmaktaydı.

Fetihden sonra bir süre sarayın bahçeleri için kullanılan sarnıç, yeni su yollarının açılması ile çeşme sistemi yaygınlaşınca fonksiyonunu yitirmiş limon deposu gibi farklı amaçlarla kullanılmaya başlanmış. Daha sonra yüzyıla yakın bir süre sarnıç hiç kullanılmamış. Bu dönemde sarnıcın üzerinde yaşayan mahalle sakinlerinin, evlerinin bodrumlarında açtıkları deliklerden kova sarkıtarak su çektikleri biliniyor. Bizans eserleri hakkında araştırmalar yapan Hollandalı gezgin Petrus Gyllius'un 1546 yılında bir evin avlusundaki kuyudan aşağı inerek devasa sütunlar ormanını gördüğü ve böylelikle Bizans'ın büyük sarnıcı içinde olduğunu anlayıp o muhteşem yapıyı yeniden keşfettiği bilinmektedir.

Yeraltındaki görkemli taş yapı; Bazilika Sarnıcı

52 basamaklı taş bir merdivenle inilen sarnıç; 140 m. uzunluğunda, 70 m eninde, 9800 m2 bir alanda 12 sıralı, her sırada 28 sütun bulunan ve toplamda 336 sütun üzerine inşa edilmiş bir şa-heser olan Sarnıç yaklaşık 100 bin ton su depolama kapasitesine sahiptir. Sarnıcın tavan ağırlığı tonozlar ve kemerler vasıtasıyla her biri 9 m yüksekliğindeki taşıyıcı 336 sütun üzerine aktarılmıştır. Bu sütunların önemli bir kısmı tek parçadan ibaret olup bazıları iki parça taştan oluşmuştur. Birçok sütunun başka yapılardan alınarak sarnıca getirildiği bilinmektedir. Sarnıcın Cağaloğlu yönündeki sol bitim köşesinde yer alan kısımda İstanbul depreminde oluşan göçük nedeniyle 40 sütunluk bir alan molozla doldurulmuş ve örülen duvar arkasında bırakılmıştır. Hâlen devam eden restorasyonda bu sütunların ortaya çıkartılması düşünülmektedir. Bu muhteşem yapının etraf duvarları 4.80 metre kalınlığında tuğladan örülmüş olup, horasan harcıyla sıvanmış, zeminine tuğla döşenmiştir. Sarnıçta yer alan

değişik mimari üsluplardaki sütun başlıkları, görkemli silindirik sütunlar ve bazı sütunlardaki farklı şekiller ziyaretçilerin merakını celp etmektedir.

Gözyaşı Sütunu

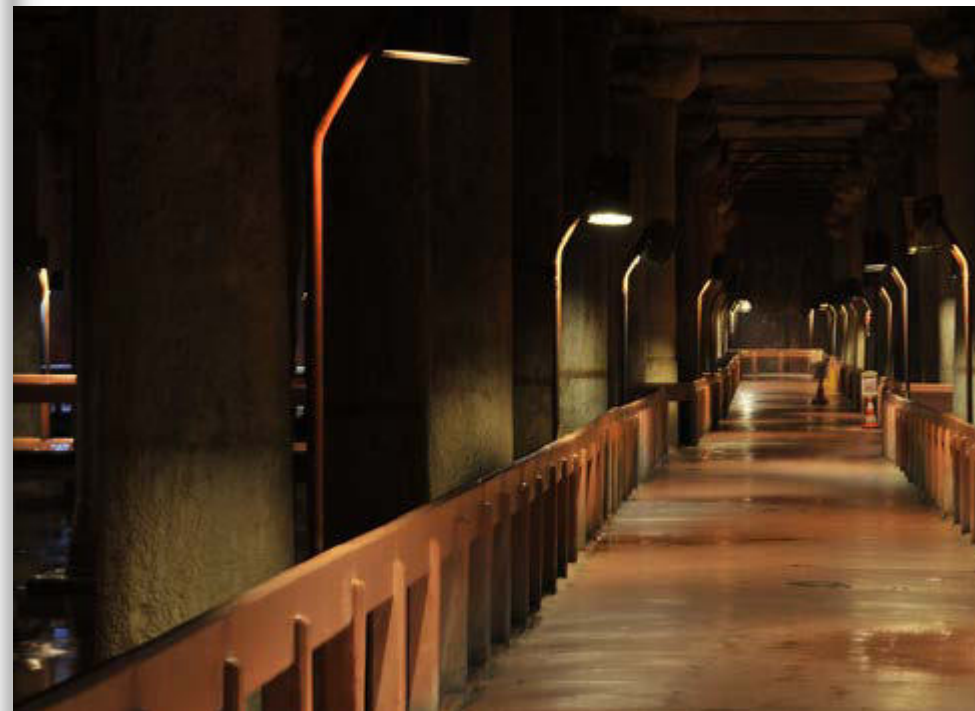
Bütün sütunlardan farkı, üzerinde tavus kuşu gözü ve gözyaşı şekillerinin yer alması, "Forum Tauri" olarak bilinen Beyazıt Meydanı'nda halen kalıntıları bulunan 4. yüzyıla ait İmparator Theodosius'un zafer takındaki sütunlardan olup buraya Beyazıt Meydanı'ndan getirilmiş olabileceği varsayılmaktadır. Bir diğer efsanede, bu gözyaşı şekillerinin sarnıcın inşasında çalıştırılan ve inşaat esnasında birçoğunun öldüğü düşünülen 7.000 civarındaki kölenin dramını anlatan söylencedir. Bugün turistler bu muhteşem sütuna dokunup dilek tutarak suya para atmaktadırlar.

Medusa

Şüphesiz en az sarnıç kadar insanların merakını celbeden diğer bir noktada Medusa bölgesidir. 4.yüzyıla tarihlenen Geç Roma Dönemi'ne ait bir yapıdan alınıp buraya getirildiği bilinen iki adet

Medusa başı burada sütun kaidesi olarak kullanılmıştır. Türkiye de 3 adet bulunan bu eşsiz heykellerin ikisi sarnıçta bir diğeri Didim'de bulunmaktadır. Biri yan diğeri ters duran Medusaların Yunan mitolojisindeki Gorgonalar olduğu varsayılmaktadır. Medusa, Euryale ve Stheno ile birlikte yeraltı dünyasının kadın canavarları olan bu üç Gorgonadan ölümlü olanı Medusadır.

Saçları yılan şeklinde olan Medusa, kendisine bakanları taşa çevirme özelliğine sahiptir. Büyülü olduğu gerekçesiyle Medusa'nın başı Zeus'un oğlu Perseus tarafından kesilir. Perseus, kesik Medusa başını birçok savaşta kullanarak düşmanlarını taşa çevirir ve galip gelir. Bu inançtan ötürü Roma İmparatorluğu Dönemi'nde gücün sembolü olarak Medusa başları kılıç kabzalarına ve sütun kaidelerine ters ya da yan olarak işlendiği bilinmektedir. Ancak daha sonra Roma'nın Hristiyanlığı kabul etmesiyle bu tür pagan semboller kullanımdan kaldırılmıştır. Bir bakıma Medusa başlarının da yerin altına karanlık dünyaya tekrar gönderildiği, gömüldüğü varsayılabilir.

Restorasyonlar

Bugüne kadar birçok bakım ve onarım gören sarnıç, Osmanlı Dönemi'nde III. Ahmet ve II. Abdülhamit zamanında fonksiyonel bir kullanımı olmamasına rağmen tarihi yapı iki defa restore edilmiştir. Bunların ilki, 18. yüzyılda Sultan III. Ahmet Devri'nde, Mimar Kayserili Mehmet Ağa tarafından yapılmıştır. Sarnıcın ikinci büyük onarımı ise, 19. yüzyılda Sultan II. Abdülhamit Devri'nde gerçekleşmiştir. Günümüzde tarihi bir müze olarak kullanılan Yerebatan Sarnıcı'nın en büyük ve en kapsamlı restorasyonu ise 1985-1987 yılları arasında İstanbul Büyükşehir Belediyesi tarafından yaptırılmıştır. Bu restorasyon ile sarnıcın üstünde yer alan evler istimlak edilerek yıkılmış, sarnıcın içinden 50.000 ton çamur çıkartılarak sütunlar arasına gezi platformu kurulmuştur. 1994 yılında yeniden sarnıç bakıma alınmış, havalandırma sistemi değiştirilmiş, sütunlar kelepçelerle korunmaya alınmış, sarnıç zeminini sütun kaidelerine kadar dolan 8 kamyon çamur temizlenip sarnıcın içine sazan balıkları konmuştur. Bendenizin görevde bulunduğu 1995-2001 yılları arasında özellikle koruma çalışmalarına ağırlık verilmiş, Cağaloğlu yönüne uzanan Yerebatan Caddesi ağır tonajlı araçlara kapatılmıştır. Sarnıcın üzerinde yer alan başta en büyük kütle İl Genel Meclisi binası yazışmalar sonucunda dönemin valisi Kutlu Aktaş beyin verdiği destekle koruma kurulu tarafından yıkım kararı alınmış ancak bina 2012 yılında yıktırılmıştır. Kültürel mirasın korunması konusunda çok önemli bir karar verilmiş sarnıcın üzerinde bulunan kamuya ait büyük bir yük ortadan kaldırılmıştır. Yapılan ölçümler neticesinde tramvayın sarnıca zarar vereceği düşünüldüğünden Sultanahmet yönünden Gülhane'ye doğru sarnıca en yakın noktadan geçen 140 m hat boyunca, raylar altına kauçuk döşenmiş ve oluşan vibrasyon etkisi azaltılmıştır.

Bugün Yerebatan Sarnıcı 2 yıl içinde bitmesi planlanan çok daha büyük bir restorasyona alınmıştır. İçinde bulunan 1955 yılında üst yapı inşaatı esnasında kırılan 8 sütun yeniden aslına uygun şekliyle restore edilecek, gezi yolları yenilenerek sarnıç, muhteşem tarihi atmosferi ile yüzyıllara meydan okuyacak hâle getirilecektir.

Sanat Merkezi

Birçok Konser, sergi ve bienallere ev sahipliği yapan sarnıç, müze olmanın yanı sıra bir anlamda bir sanat merkezi niteliğini de sürdürmektedir. Su kültürüne dair dünyanın en kıymetli kültürel mirasına sahip olmak gerçekten çok güzel bir duygu. Don Brown romanları ve çekilen

filmlerle ülkemiz turizmine katkısı gerçekten çok büyük olan sarnıç, tematik sergiler ve sanat etkinlikleriyle sanatseverlerle buluşmaya devam edebilecek muhteşem bir mekân... Sıcak yaz günlerinde İstanbulluların koştuğu görkemli bir saray... İstanbul'un anıt yapılarından biri olan sarnıç yılda 1,5 milyondan faz-

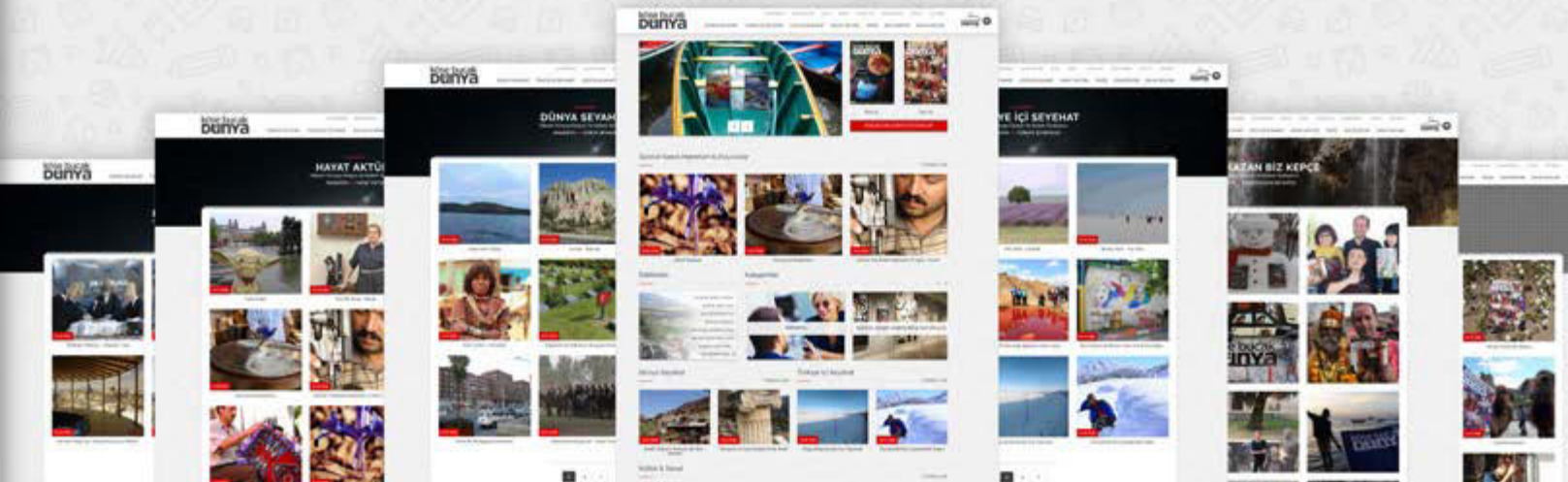
la misafir alıyor. Görmeden ölmeyin denilen yerlerin başında geliyor. Hâlen İstanbul Büyükşehir Belediyesi iştiraklerinden Kültür AŞ tarafından işletilen ve Tripadvisor tarafından en iyi konuksever müze ödülüne de sahip olan Yerebatan Sarnıcını her gün 09.00-18.30 saatleri arasında ziyaret edebilirsiniz.

köşe bucak
Dünya
WWW.KOSEBUCAKDUNYADERGISI.COM.TR

**Yeni yüzü
ile yayında**

www.kosebucakdunyadergisi.com.tr

P O R T F O L Y O

B A Y R A M A Y H A N

1973 yılında Malatya'da doğdu, Anadolu Üniversitesi İşletme Fakültesi mezunu olup yine Malatya'da (SMMM) Mali Müşavirlik yapmaktadır. Yaklaşık 10 yıldır amatör fotoğrafla uğraşmaktadır. Birçok yerli ve yabancı dergide fotoğrafı yayınlandı.

En son başarıları; "Tütün" adlı fotoğraf sunumuyla, Makedonya'da düzenlenen Malinski Foto Festivalinde yer aldı. TFSF tarafından düzenlenen, FIAP Renkli Baskı Bienali 2019 Türkiye Takım seçmelerine 3 adet fotoğrafla katılmayı hak kazandı. (KADEM) Antalya İl Temsilciliği'nin düzenlediği "Hayatın İçinde Kadın" temalı fotoğraf yarışmasında "İmece" adlı fotoğrafı birinci seçilmiştir. Bayram Ayhan, halen seri fotoğraf alanında birçok proje üzerinde çalışmalara devam etmektedir.

BİR YETİME DE
SEN SAHİP ÇIK

Ümmetin Emaneti
YETİMLERİMİZ
Desteklerinizle Büyüyor,
Yüzleri Artık Gülüyor.

BİR YETİM
İÇİN AYLIK **75₺**

RİDA
ULUSLARARASI YETİM VE MUHTACLARA
YARDIM DERNEĞİ

KUVEYT TÜRK KONYA ŞUBESİ YETİM HESABI

TÜRK LİRASI TR92 0020 5000 0067 2359 2000 01

www.ridader.org.tr 0332. 234 1616

SİLLE BARAJ PARKI TATİLCİ AKINI

Selçuklu Belediyesi tarafından tabiatın suyla buluştuğu ve birçok etkinliğin yapıldığı Sille Baraj Parkı hafta sonu tatillerde ziyaretçi akınına uğruyor. Şehrin yeni cazibe merkezi olan Sille Baraj Parkı, hafta sonlarında 20 bine yakın ziyaretçiyi alıyor.

Selçuklu Belediyesi tarafından geçtiğimiz yıllarda Konya'ya kazandırılan ve Türkiye'nin en büyük parklarından biri olan Sille Baraj Parkı, bu yıl da binlerce ziyaretçiye ev sahipliği yapıyor. Günlük yaşamın stresinden uzaklaşıp nefes almak isteyen binlerce insan Sille'nin temiz havasında aileleriyle birlikte hoşça vakit geçirmek için baraj parka akın ediyor.

Konyalıları su ile buluşturan ve şehrin yeni cazibe alanı olan baraj parkta, izci kampı merkezi, tekne gezinti alanı, iskele, uçurtma tepesi, çay bahçesi, restoran, ahşap gezinti yolları, çim amfi, çocuk oyun alanları, spor alanları gibi farklı etkinlik alanları yer alıyor.

“Şehre Nefes Aldıran Yeni Yaşam Alanları Oluşturuyoruz”

Sille Baraj Parkı 2 milyon m² alanı ile şehrin yeni cazibe merkezi haline geldiğini ifade eden Selçuklu Belediye Başkanı Ahmet Pekyatırmacı, “Sille Baraj Parkı hemşehrilerimiz tarafından büyük

ilgi gördü. Burada hem doğal alanları koruyor hem de şehre nefes aldırarak yeni yaşam alanları ile hemşehrilerimiz buluşturuyoruz. Özellikle hafta sonlarında 20 bine yakın hemşehrimizi Sille

Baraj Parkta ağırlıyoruz. Selçukluda yaşam kalitesine katkı sağlayan çalışmalarından biri olan Sille Baraj Parkı'na yoğun ilgi gösteren hemşehrilerimize teşekkür ediyorum” dedi.

Vatandaşlardan Selçuklu Belediyesi'ne Teşekkür

Ziyaretçilerde, Selçuklu Belediyesi tarafından ilçeye kazandırılan Sille Baraj Parkı'nın Konya'ya nefes aldırıldığını ifade ederek, önemli bir turizm merkezi

özellikle ile Sille'de piknik ve mesire alanlarının geniş yer bulduğu ve birçok etkinliğin yapıldığı Sille Baraj Parkta ailece keyifli vakit geçirdiklerini belirttiler.

**YOUTUBE'DA KI
KANALLARIMIZA
HALA ABONE
OLMADINIZ
MI ?**

**DÜNYA KAZAN,
BİZ KEPÇE...**

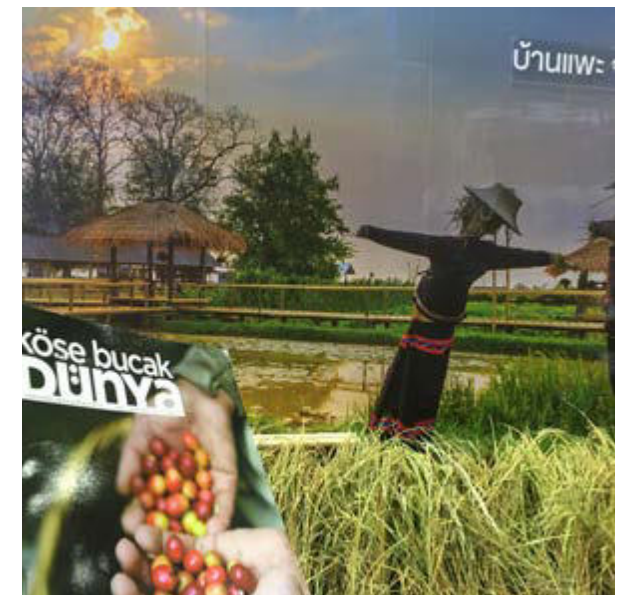
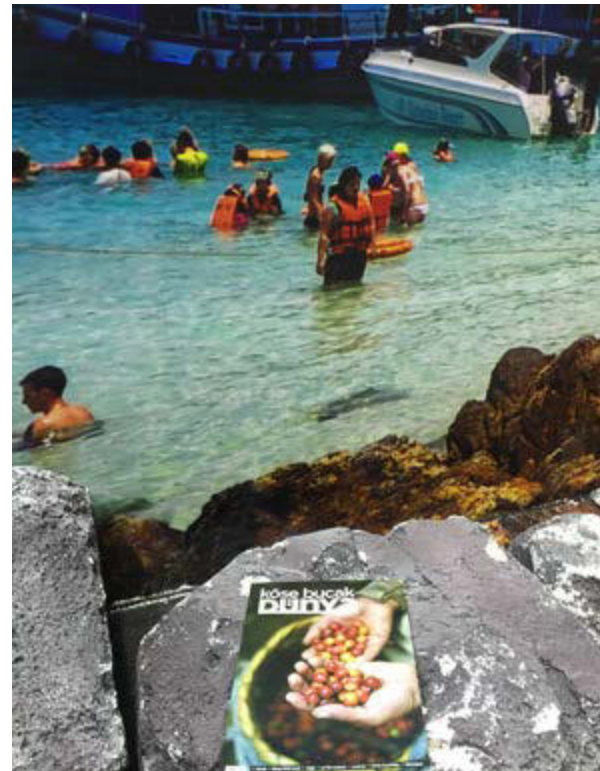

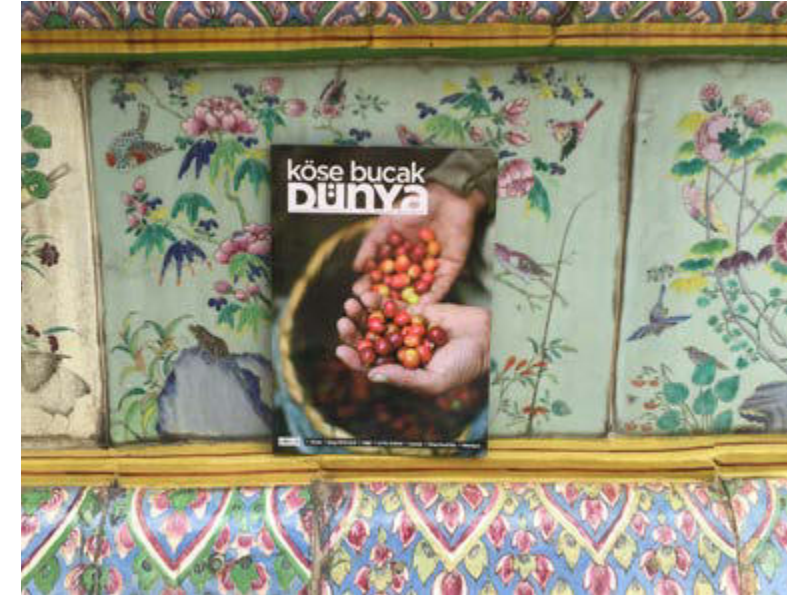
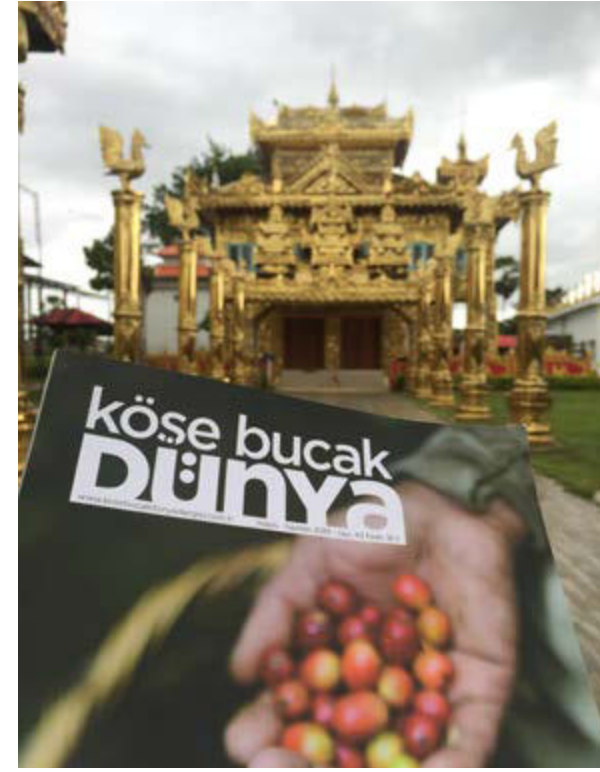
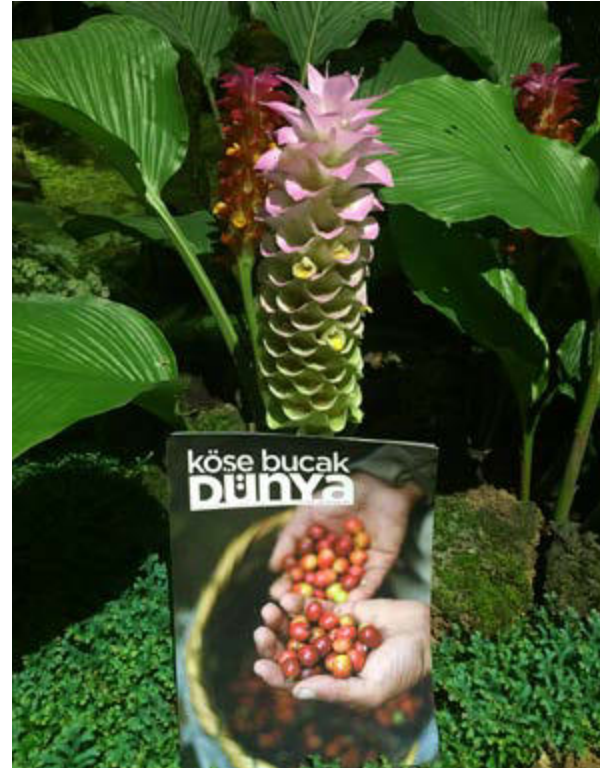
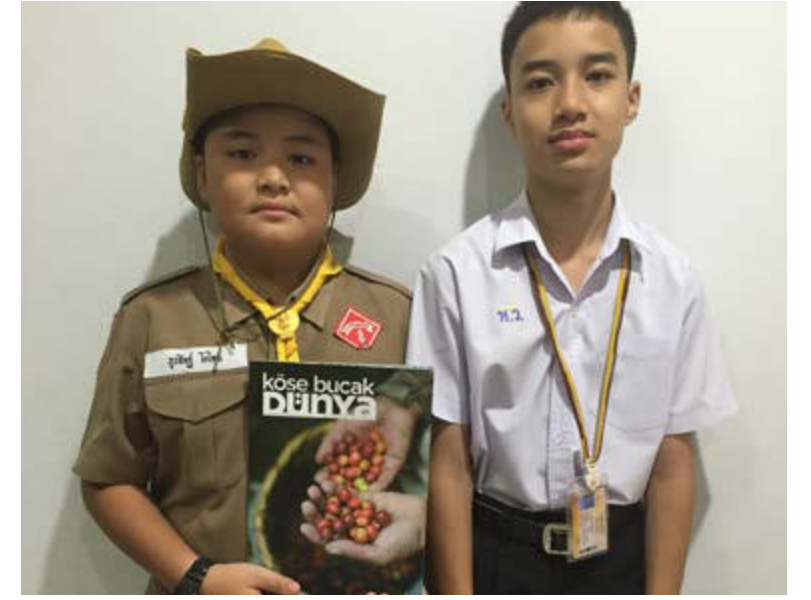
KÖŞE BUCAK DÜNYA

ALİ SAMİ PALAZ

**QR KODU OKUTUN YADA YOUTUBE'DA
KÖŞE BUCAK DÜNYA VEYA
ALİ SAMİ PALAZ ARATIN BİZİ BULUN !**

izlenen lezzet

SÜT TOZU - KREMA - TEREYAĞ - SADE YAĞ

TS ISO EN
9001:2008

TS ISO EN
22000

HELAL GIDA
SERTİFİKASI

izisut.com.tr

MEDYATİVE

Avrupa'da en büyük, TÜRKİYE'DE İLK

**Konya'ya gitmek için
bir neden daha**

**TROPİKAL
KELEBEK BAHÇESİ**

Kelebek Bahçesi | Çiçek Bahçesi | Macera Kulesi

**KONYA TROPİKAL
KELEBEK BAHÇESİ**

www.konyakelebeklervadisi.com

f t i / konyatkb

**SELÇUKLU
BELEDİYESİ**

A STAR ALLIANCE MEMBER

MİSAFİRPERVERLİKTEN ÇOK DAHA FAZLASI

Sizi bulutların ötesine çıkaran benzersiz Business Class deneyimimizin sırrı, yaptığımız her işin kalbinde dünyaca ünlü misafirperverliğimizin bulunmasında saklı.

TURKISH AIRLINES